

20ή δικάσιμος, 11 Ιουνίου 2024

Α΄ Μικτό Ορκωτό Εφετείο Αθήνας, κτίριο Εφετείου, Αίθουσα Δ100Δ, 4ος όροφος.

Περιεχόμενα

Αγορεύσεις συνηγόρων.....	1
Ιωάννης Γλύκας (υπεράσπιση Αθανάσιου Χορταριά).....	1

Έναρξη: 09:36

Παρόντες κατηγορούμενοι: Δημόπουλος Σπυρίδων, Χορταριάς Αθανάσιος.

Πρόεδρος: [Προς το κοινό] Αν θέλετε, υπάρχουν καθίσματα, καθίστε και μη στέκεστε. [Προς συν. Γλύκα] Κύριε συνήγορε.

Αγορεύσεις συνηγόρων

Ιωάννης Γλύκας (υπεράσπιση Αθανάσιου Χορταριά)

Γλύκας: Κυρία πρόεδρε, αξιότιμοι κύριοι εφέται, αξιότιμες κυρίες ένορκοι. Φτάνοντας στο τελευταίο σημείο μιας δίκης που κράτησε 20 συνεδριάσεις και μετά τις αγορεύσεις του κ. εισαγγελέα, των συνηγόρων υποστήριξης κατηγορίας και του διακεκριμένου συναδέλφου υπεράσπισης, ήρθε και η ώρα και η δική μου, προκειμένου να εισφέρω κάποιες σκέψεις, [...] πριν την τελική ετυμηγορία.

Στο άκουσμα της σύνθεσης, των μελών συνολικά, είχαμε την άποψη, συνολικά, ότι θα είχαμε μια δίκαιη δίκη. Γι' αυτό και επιλέξαμε κάτι το οποίο, αν το θέλετε, είναι δική μας επιλογή, στο να ξεκινήσει αυτή η δίκη και να μην υποστηρίξουμε δικαιώματα αποχών. Να διευκρινίσω ότι προσέτρεξε ο κ. Αναγνωστόπουλος για να λάβει άδεια για τον κ. Δημόπουλο που είναι κρατούμενος και, φυσικά, συμφώνησα κι εγώ, και αν το θέλετε ήταν και πρότασή μου, και παρότρυνα τον κ. Αναγνωστόπουλο, λέγοντας ότι θα έχουμε μια δίκαιη δίκη. Ανεξάρτητα σε κάποιες μέρες, συνεδριάσεις, ίσως να εξέφρασα κάποιο παράπονο από την προεδρεύουσα, οφείλω να σας ευχαριστήσω για τη διαδικασία που ακολουθήσατε, δεν έχουμε παράπονο, εγώ μπορεί να αισθάνθηκα κάπως άβολα, κάποιες φορές ίσως και να υπερέβαλα, αλλά πιστεύω ότι έγινε μια σωστή διαδικασία και οφείλω να το πω.

Επίσης να ζητήσω συγγνώμη από τον κ. εισαγγελέα που δεν άκουσα την αγόρευσή του, ήμουν στο εφετείο μεν αλλά λόγω κακής συνεννόησης, δεν ήρθε αμέσως το μήνυμα, μετά από λίγο ήρθα, και το λέω με σεβασμό στο πρόσωπό σας, ίσως να το ακούσετε. Υπάρχει σεβασμός από την πλευρά των συνηγόρων και των κατηγορουμένων. Δεν έχουμε καμία αμφιβολία ότι η απόφαση θα είναι δίκαιη. Έχουν καταθέσει και καταθέτουν την ελευθερία τους ενώπιόν σας.

Αξιότιμη κυρία πρόεδρε, προφανώς θα αναλύσω στην πορεία και ζητήματα για το κοινό περί δικαίου αίσθημα και για αυτά που έχουν να κάνουν με το ποιος είναι ισχυρός και αδύναμος εδώ μέσα. Οφείλω να σας πω ότι οι άνθρωποι αυτοί είναι οι άνθρωποι της καθημερινότητας, με λευκό ποινικό μητρώο, δεν είναι εγκληματίες, μέχρι τη δική σας ετυμηγορία, δεν έχουν δώσει κανένα δικαίωμα, ο ένας στα 75 του και ο άλλος στα 60, 61 του χρόνια. Και, φυσικά, ξαναθυμίζω, δεν έχουμε αδίκημα το οποίο τελέστηκε με δόλο. Έχουμε αδίκημα εκ του αποτελέσματος που τελέστηκε εξ αμελείας, γιατί έχουν γραφτεί πολλά περι δολοφονιών, ανθρωποκτονιών, χίλιων δύο δημοσιευμάτων, μια προσπάθεια να κατευθύνουν την κοινή γνώμη εις βάρος των δύο κατηγορουμένων.

Θα επανέλθω, θα ξεκινήσω από την πρόταση του κ. εισαγγελέα, τον οποίο σέβομαι και υπολήπτομαι, τον οποίο ο μπαμπάς, ο κύριος Κωστόπουλος, ο πατέρας του εκλιπόντος, δυστυχώς, το δυστυχώς πάει στο «εκλιπόντος», είναι εκείνος ο οποίος προσέβαλε το πρόσωπο του κ. εισαγγελέα στην πρώτη λέξη, επειδή τόλμησε να προτείνει να γίνει δεκτή αίτηση αναστολής που υπέβαλε ο κ. κατηγορούμενος δι' εμού και δια του συνηγόρου κ. Φίλου, επειδή πρότεινε - αυτά για ενημέρωση του λαϊκού τμήματος του δικαστηρίου - επειδή πρότεινε να γίνει δεκτή η αίτηση αναστολής, τον προσέβαλε με τον χειρότερο τρόπο, ανεξαρτήτως με τις απόψεις του κυρίου εισαγγελέα και για κάποιο ζήτημα μάλιστα που έγινε δεκτό από το Εφετείο και πληροί τους όρους. Και αργότερα έγινε και αίτημα αναίρεσης και η αντεισαγγελέας άσκησε αναίρεση. Το δικαστήριο του Αρείου Πάγου είναι εκείνο που επικύρωσε την απόφαση του Μ.Ο.Ε και ο κύριος Χορταριάς - δηλαδή έχουμε απόφαση και από τον Άρειο Πάγο, επικυρώθηκε - αυτό κάτι λέει, ότι επικυρώθηκε η ελευθερία του κ. Χορταριά.

Πάω στην ουσία της πρότασης. Μας λέει ο κύριος εισαγγελέας και διαφωνώ, με σεβασμό στο πρόσωπό του, ο κ. εισαγγελέας αναφέρει, έχουμε αποτυπώσει εγγράφως την εισαγγελική πρόταση, και λέει, και ως ένα σημείο δεν διαφωνούμε καθόλου, «στις 20/09/18 ο Ζαχ. Κωστόπουλος κατανάλωσε αλκοόλ και αισθάνθηκε αδιαθεσία», συμφωνούμε, «γι' αυτό το λόγο ο μάρτυρας Σ. έμεινε μαζί του μέχρι να αισθανθεί καλύτερα», «21/9/18 όπως κατατέθηκε στο δικαστήριο από άλλη μάρτυρα, βρισκόταν σε κρίση πανικού και τον προέτρεψε να γυρίσει σπίτι του, όμως αυτός έκλεισε το τηλέφωνο», συμφωνούμε απόλυτα. Στη συνέχεια, με κατάθεση άλλης μάρτυρα που τον είδε από το μπαλκόνι, κατέθεσε ότι «σε κατάσταση πανικού έφτασε στην οδό Βερανζέρου και κινήθηκε στην οδό Γλάδστωνος». Δεν μπορώ να καταλάβω πώς αυτά τα πολύ σημαντικά γεγονότα δεν έχουν καμία σημασία στη γέννηση του ισχαιμικού επεισοδίου. «14:46», 25 λεπτά ή 20 πριν την αποβίωσή του, «εισήλθε στο κατάστημα του Δημόπουλου και μέσα στο κατάστημα ο Κωστόπουλος ήταν ήδη σε κατάσταση ταραχής», συμφωνούμε απόλυτα, έτσι είναι, αφού χτύπαγε την ταμειακή μηχανή στο πάτωμα. Στη συνέχεια, παραπατώντας – παραπατώντας! Παραπατώντας!

[επαναλαμβάνει] – πριν χτυπηθεί, πήρε έναν πυροσβεστήρα και έσπασε το επάνω μέρος της τζαμαρίας. Το «παραπατώντας» δεν σήμαινε τίποτα για τον κ. εισαγγελέα; Τον οποίο σέβομαι. Τι σημαίνει παραπατώντας; Ένας νέος άνθρωπος, 32 ετών γιατί παραπατάει; Γιατί παραπατάει ένας 33χρονος που είναι κατά τα άλλα καλά στην υγεία του, όπως είπαν λανθασμένα κάποιοι ιατροδικαστές; Και δεν μπορεί να σηκώσει έναν πυροσβεστήρα με τα δυο του χέρια και παραπατάει; Και όταν ένας υγιής 33χρονος, και 53χρονος, και καλοδιατηρημένος 73χρονος τον σηκώνει με το ένα χέρι τον πυροσβεστήρα; Για ποιο λόγο παραπατάει; Και είδατε αυτές τις εικόνες

γι αυτόν τον 33χρονο νέο που έφυγε από τη ζωή. Γιατί παραπατάει ένας 33χρονος κυρία πρόεδρε; Μήπως έχει εγκατασταθεί ήδη το ισχαιμικό επεισόδιο;

[Γυναίκα στο κοινό σηκώνει πλακάτ που γράφει «ΔΙΚΕΟΣΙΝΙ». Η πρόεδρος την βγάζει έξω]

Γλύκας: [Συνεχίζει αγόρευση για κατηγ. Χορταριά] Γιατί παραπατάει; αναρωτιέμαι. Γιατί δεν μπορεί να σηκώσει τον πυροσβεστήρα όπως φαίνεται στο βιντεοληπτικό υλικό; Αφού χτύπαγε την ταμειακή μηχανή, στη συνέχεια πήρε ένα πυροσβεστήρα και χτύπαγε με το κεφάλι του το τζάμι, στη συνέχεια κρατώντας ένα μαχαίρι – αμφισβητήθηκε κι αυτό – παραπατάει [...]. Εκείνος που χτυπάει το κεφάλι του στον τοίχο και παραπατάει καθ' όλη τη διάρκεια και ζητάει βοήθεια, δεν έχει καμιά σημασία για την εγκατάσταση του ισχαιμικού επεισοδίου;

Θα ακούσουμε την ετυμηγορία αργότερα, έχουμε εμπιστοσύνη. Πόσο φυσιολογική είναι αυτή η συμπεριφορά; Οι παραπάνω περιγραφές δεν αξιολογήθηκαν από τους ιατροδικαστές. Οι κύριοι ιατροδικαστές, ο κ. Καλόγρηας και ο κ. Ευτυχιάδης, ο οποίος μας είπε πόσο ταλαιπωρήθηκαν για να καταλήξουν σε αιτία θανάτου, γιατί θυμίζω στις ενόρκους ότι η αρχική ετυμηγορία είναι «απροσδιόριστη αιτία θανάτου». Το τι έγινε, πώς κατέληξαν σε αυτό, είναι κατι που δεν θα το μάθουμε ποτέ. Κατέληξαν σ' αυτό. Θα προσπαθήσουμε, το έκανε με μεγάλη επιτυχία ο κ. Αναγνωστόπουλος, θα προσπαθήσω και εγώ να αποδομήσω αυτή την αιτιολογία. Αυτές οι περιγραφές που ανέφερα, ακούστηκαν από τον κ. εισαγγελέα, τεκμηριώνουν αδιαμφισβήτητα, ιατρικά και επιστημονικά, μια κατάσταση ισχαιμικού στρες. Δεν μπορεί να μην το δείτε, κυρία πρόεδρε, όχι ως υπόδειξη, αλλά ως σκέψη, ως εξωτερίκευση, χωρίς να υπάρχει εμφανής λόγος, χωρίς να τον κυνηγά κάποιος, χωρίς να απειλείται από τους Αθηναίους, κυκλοφορεί στο κέντρο της Αθήνας, ζητά βοήθεια και στη συνέχεια χτυπάει το κεφάλι του στην τζαμαρία, κυκλοφορεί κρατώντας ένα μαχαίρι.

Καταδικάστηκαν στη μεγαλύτερη δυνατή ποινή, λες και δεν υπήρχαν άλλα τραύματα, γιατί αν αυτά τα 23 χτυπήματα, προφανώς φταίει και το κεφάλι που χτύπησε ο ίδιος και όχι τα ένα-δυο χτυπήματα του κ. Χορταριά. Και φυσικά δεν είναι 5, έκανε λάθος ο κ εισαγγελέας. Θα αναλύσουμε καρέ καρέ πώς ήταν τα χτυπήματα και τι εμβέλεια είναι. Λέω όμως κυρία πρόεδρε, έτσι επιγραμματικά, είναι δυνατόν να έχει τη μεγαλύτερη δυνατή ποινή ο συγκεκριμένος αλλά και ο έτερος, όταν λέει η ιατροδικαστική ότι, ξέρετε κάτι, είναι 23, έρχεται εδώ ο κ. Καλόγρηας και λέει «όλα συνέδραμαν» και δεν μπορούμε να πούμε ποιο ήταν το πιο σημαντικό, ποιο ήταν το πιο μικρό. Όλα αυτά είναι κατατεθειμένα, και προκύπτουν από τα πρακτικά του κυρίου Καλόγρηα.

Χτυπάει το κεφαλι του καθαρά στο τζάμι. Έχει αυτό ή δεν έχει συμβολή, δυστυχώς για αυτόν τον νέο άνθρωπο, στην επέλευση του θανάτου; Φυσικά και έχει, κα πρόεδρε, όπως έχει και το γυαλί που κρατάει συμβολή.

Δεν θα μάθουμε φυσικά ποτέ από τι υπέφερε – δυστυχώς, κυρίως για την αλήθεια και τη δικαιοσύνη – από τι υπέφερε ο Ζαχαρίας Κωστόπουλος. Δεν ξέρουμε πού πονούσε, γιατί σίγουρα πονούσε, αυτό δεν μπορούσαν να το παρακάμψουν οι ιατροδικαστές που τον εξέτασαν γιατί βρέθηκε στην τοξικολογική η ιβουπροφένη, ένα ισχυρό αναλγητικό για κάθε είδους πόνο. Δεν το σχολίασαν και δεν τους απασχόλησε από τι πονούσε ο Κωστόπουλος, δεν ασχολήθηκαν ούτε μια στιγμή με το ιατρικό του ιστορικό... Το παράπονό μας προς το δικαστήριο, το μόνο παράπονο, με

την προσπάθειά του να κόψει το αλκοόλ, να δώσουν στο δικαστήριο μια απάντηση από τι πεθαίνει ένας νέος άνθρωπος τριάντα τριών χρονών.

Δεν έχουμε ούτε μια θανατηφόρο κάκωση, όλοι οι ιατροδικαστές που ήρθαν στο δικαστήριο, κατέθεσαν ότι δεν διαπίστωσαν σαφή αιτία θανάτου. Και αυτό ήταν το αποτέλεσμα το αρχικό, προφανώς η πίεση μερίδας της «κοινής γνώμης» είναι εκείνη που έφτασε στο σημείο αν έχουμε αυτό το επιστημονικά ανατιολόγητο συμπέρασμα.

Είδαν τις κακώσεις στο σώμα, απέκλεισαν κατηγορηματικά ότι είναι θανατηφόρες και το άτομο δεν έχασε τόσο αίμα ώστε να πεθάνει από αιμορραγία. Αίμα έχουμε όταν επενέβησαν οι αστυνομικοί, κατά τ' άλλα αθώοι, κατά τ' άλλα ο Χορταριάς φταίει εδώ, σταύρωσον αυτόν. Δεν φταίει κανείς που δεν του έκαναν ΚΑΡΠΑ, δεν φταίει κανείς για τα χτυπήματα των αστυνομικών, δεν φταίει τίποτα από το προηγούμενο βράδυ, παρά μόνο φταίει οι δύο κλωτσιές του Χορταριά. Να τον σταυρώσουμε, στην πυρά, επειδή πήγε να βοηθήσει έναν άνθρωπο!

Τελικά με την ιστολογική κατέληξαν στον συμπέρασμα ότι η καρδιά είχε εμφανίσει ισχαιμία και χωρίς να έχουν λάβει τα αποτελέσματα της ιστολογικής. Όταν ο κ. Καλόγρης είπε ότι δεν είναι στο γνωστικό του αντικείμενο, και η κα Μαριανού είπε εδώ ότι «υπάρχουν παραδείγματα ανθρώπων που μπορούν να πεθάνουν από το στρες» [...] αλλά όχι από χτυπήματα, το είπε ξεκάθαρα.

Η ισχαιμία της καρδιάς είναι ένα σταθερό εύρημα, από κάποιο σημείο σταματάει η καρδιά και το άτομο πεθαίνει. Θα μπορούσαν να ψάξουν την αιτία, για ποιο λόγο η καρδιά εμφάνισε ισχαιμία και δεν το έκαναν. Γιατί δεν ρώτησαν από πού ξεκίνησε το στρες; Ξεκίνησε στις 14:46 όταν μπήκε στο κατάστημα Δημόπουλου ή από την προηγούμενη μέρα όταν ο φίλος του δεν μπορούσε να τον αφήσει μόνο του ή στην Βερανζέρου όταν φώναζε βοήθεια;

Το χρονικό διάστημα, είσοδος στο κατάστημα 14:46. Είχε πραγματικά αποκλειστεί κάθε άλλο αίτιο της ισχαιμίας; Αδιαμφισβήτητα όχι.

Μας κατέθεσε ο κ. Καλόγρης ότι ο Κωστόπουλος δεν είχε παθολογικό υπόστρωμα. Αυτή η άποψη είναι όχι μόνο λανθασμένη αλλά και επικίνδυνη. Είχε εξάρτηση από το οινόπνευμα και είχε προσβληθεί και από τον ιό HIV. Αναμφισβήτητο εύρημα ήταν η καθολική καταστροφή του ήπατος, μια βλάβη που τον αποκαθιστά ανίκανο να διαχειριστεί βασικές λειτουργίες του σώματος.

Έχετε εδώ τον τρόπο που σας μιλούσε και μάλιστα την αυθεντία της άποψης, «δεν κάνω ποτέ λάθος», που είπε έξι φορές «δεν είναι του γνωστικού μου αντικειμένου», που είπε «μόνο εγώ και κανείς άλλος», χωρίς να έχει ιστολογικές εξετάσεις, αυτή είναι η αυθεντία της άποψης... Φυσικά και δεν μας τα είπε καλά, καθώς η καρδιά δεν εμφάνισε αλλοιώσεις, όμως ο παθολογοανατόμος περιέγραψε ευρήματα μη ορατά με το μάτι, την κατάτμηση των κυτταρικών ιστών, την εικόνα, τα ευρήματα της ισχαιμίας. Το ότι δεν βρήκαμε ευρήματα στη σπλήνα, στον θύμο αδένα, στα επινεφρίδια, στο πάγκρεας, [...] δεν σημαίνει ότι στο μικροσκόπιο ότι τα όργανα αυτά θα ήταν φυσιολογικά.

Για εκείνους που λένε ότι οι οροθετικοί ασθενείς δεν έχουν αιφνίδιο θάνατο, τους προτείνω να ενημερώνονται, να ανοίγουν κανα βιβλίο, να πηγαίνουν σε ιατροδικαστικά συνέδρια. Όλη η

βιβλιογραφία αποδεικνύει τον αυξημένο κίνδυνο αιφνίδιου θανάτου, και δεν μας τα λένε αυτά όσοι ήρθαν εδώ, να διαβάσουν επιτέλους ότι ο αιφνίδιος καρδιακός θάνατος είναι η τρίτη κατά σειρά αιτία θανάτου, για τους ασθενείς που έχουν τον HIV, μετά τις λοιμώξεις και τους καρκίνους, και μάλιστα αυτοί δεν εμφανίζουν βλάβη στην καρδιά, όμως πεθαίνουν ξαφνικά από αρρυθμίες.

Ας διαβάσουν σε κάποιο βιβλίο – αυτοί, οι αυθεντίες της άποψης της ιατρικής, που άλλα λέει ο ένας και άλλα λέει ο άλλος, άλλα εμφανίζει ο ένας, άλλα ο άλλος – ας διαβάσουν σε κάποιο βιβλίο και για την ηπατική ανεπάρκεια. Δεν χρειάζεται να τρέξουν σε πρόσφατο σύγγραμμα, ας ανατρέξουν στο βιβλίο του κυρίου [...] ή στο βιβλίο του '60 και '70 για να δουν ότι η καθολική στεάτωση ήπατος προκαλεί αιφνίδιο θάνατο. Το ήπαρ του εκλιπόντος, του δυστυχώς εκλιπόντος, επειδή είμαστε άνθρωποι και κάνουμε μόνο υπεράσπιση εδώ, εμφανίστηκε ως αθώο, επειδή δεν είχε εμφανιστεί ακόμη η κίρρωση. Αξιοσημείωτη η άγνοια ιατρικών γνώσεων! Ένα άτομο με HIV, με ιστορικό κατάχρησης οινόπνευματος, παρουσιάζεται ως ένα άτομο υγιές.

Κατέθεσαν οι Καλόγρης και Τσαντίρης ότι για την ισχαιμία της καρδιάς ευθύνεται το στρες, όταν και οι τρεις μαζί, από την αρχή, και η κυρία Μαρριανού, είχε πει καθαρά, είχε υπογράψει καθαρά «απροσδιόριστη αιτία θανάτου», παρουσία του κυρίου Τσαντίρη. Μετά είχαμε τις ανακαλύψεις. Και όταν ρωτήθηκε γιατί δεν περιγράφει συνολικά κάποιες από τις κακώσεις είπε «γιατί ήταν μικρές». Ερωτήθηκε ο κύριος Καλόγρης πώς αξιολογούνται οι μικροεκδορές. Να έχω εγώ την πίεση της κοινής γνώμης, την πίεση γενικότερα, και δεν θα πω αιτία θανάτου. Θα πω αυτό και ό,τι βρέξει ας κατεβάσει, θα έρθω κι εδώ και θα το υποστηρίξω χωρίς ιατρικά δεδομένα.

«Φταίνε τα χτυπήματα». Δεν θα πάρω ιατρικό ιστορικό, δεν θα κάνω τίποτα. «Οι λόγοι είναι αδιευκρίνιστοι». Δεν απάντησε στο ερώτημα όμως πώς ένας υγιής κατά την άποψή του άνθρωπος, πεθαίνει από κακώσεις ενώ καμία από αυτές δεν είναι θανατηφόρα; Όταν δεν έχει παθολογικό υπόστρωμα, όταν είναι καλά στην υγεία του; Ακούσαμε ότι δεν είχε σοβαρές κακώσεις και ότι από αυτές τις κακώσεις δεν είχε χάσει πολύ αίμα.

Ο χρόνος πρόκλησης της ισχαιμίας της καρδιάς, δεν μπορεί να προσδιοριστεί με ασφάλεια, αλλά είναι αδύνατο το σύνολο των οιδημάτων να έχει προκληθεί σε είκοσι λεπτά.

Η καρδιακή κάμψη, το πνευμονικό οίδημα, η ισχαιμία και ο θάνατος, δεν συμβαίνουν σε μερικά λεπτά. Θέλουν χρόνο, πολύ περισσότερο χρόνο από το χρόνο επέμβασης των Χορταριά-Δημόπουλου. Απαιτούν χρόνο, μία ώρα, δύο ώρες κατ' άλλους... Θα μπορούσαν οι κύριοι ιατροδικαστές να ισχυριστούν μια ταχέως εξελισσόμενη ισχαιμία. Πρέπει να το καταλάβουμε αυτό, δεν το έχουμε!

Κατηγορηματικά οι ίδιοι δήλωσαν ότι δεν υπήρχε αίμα. Μάλιστα είπαν, και είχε καταγραφεί, ότι αν είχε χάσει πολύ αίμα δεν θα έβλεπαν τις [...] Οι σημαντικότερες κακώσεις και τα σημαντικότερα χτυπήματα δεν είναι από τον Χορταριά, οι σημαντικότερες κακώσεις ήταν αυτές που προκλήθηκαν από θραύσματα υάλου, αυτά τα προξένησε μόνος του, και δεν μπορεί να μην έχουν κι αυτά συμβολή στο θάνατο και δεν μπορεί να φταίει μόνο ο Χορταριάς μ' αυτά που έκανε, και θα δούμε και τι έκανε.

Σύμφωνα με τον κ. εισαγγελέα ο κατηγορούμενος Χορταριάς προξένησε πέντε τραύματα και ο κατηγορούμενος Δημόπουλος τρία τραύματα, δεν συμβαίνει φυσικά αυτό. Και το παράπονό μας

στον διακεκριμένο εισαγγελικό λειτουργό είναι ότι δεν είδε καλά το βίντεο και αντέγραψε τους αριθμούς της πρωτοδίκου αποφάσεως.

Δυστυχώς εκεί, και οφείλω να το πω, είχα περισσότερες προσδοκίες από τον κύριο εισαγγελέα.

Από την ιατροδικαστική Καλόγρηα - Μαριανού έχουμε τις κακώσεις: [Διαβάζει τις επιμέρους κακώσεις] Εδώ χτυπήματα δεν υπάρχουν, δεν θέλω ιατροδικαστική, είναι 6 εκ των οποίων 3 σε 1. Επίσης, μόνο στην πρώτη κάκωση αναφέρονται διαστάσεις, δηλαδή, καλείστε να πείτε ότι ο άνθρωπος αυτός πρέπει να πάει στη φυλακή, είχε 10 έτη κάθειρξη και δεν έπαιξαν κανένα ρόλο τα χτυπήματα που προκάλεσε ο ίδιος, δεν έπαιξε κανένα ρόλο ό,τι έγινε από τον συγκατηγορούμενό του. Και επειδή έχει ένα χτύπημα που είναι σε 3, πρέπει να έχει τη μέγιστη των ποινών;

Τουλάχιστον στα πλαίσια της συμμετοχής, της αυτονόητης συμμετοχής, μόνο στην πρώτη κάκωση αναφέρονται διαστάσεις, είναι δυνατόν να μην έχουμε διαστάσεις;

Τόσο καλή δουλειά έκανε αυτός ο έρμαιος κύριος Καλόγρηας; Μετά από τόσες μέρες διαβουλεύσεων με τον κύριο Τσαντίρη, τον κύριο Ευτυχιάδη, ούτε εκδορές, ούτε διαστάσεις δεν μπήκαν στη διαδικασία να γράψουν. Μήπως ήταν εντελώς αναπαίσθητες αυτές οι κακώσεις; Πείτε μου αν φαντάζεστε στον δικό σας υγιή εαυτό με [κάκωση] 3 εκατοστά να πεθαίνει. Δεν λέω να πάει στο νοσοκομείο, Να πεθαίνει με 3 εκατοστά, γιατί η εκδορά κατά τη δεξιά μετωπιαία χώρα, τραύμα 4, δεν έχει διάσταση. Η εκχύμωση του δεξιά κάτω βλεφάρου δεν έχει διάσταση. Και μας λένε επίσης, ότι τα τραύματα στο μέτωπο στο δεξιό οφθαλμό, στη μύτη και στον λαιμό, αφορούν σε εκδορές.

Τι είναι η εκδορά; Η απλούστερη βλάβη του δέρματος, το γρατζούνισμα, που όταν επουλωθεί φυσικά δεν αφήνει ουλή. Αυτές είναι οι κακώσεις που κατηγορούνται ο Χορταριάς και Δημόπουλος. Πού είναι η 8; Πού είναι η 5 του Χορταριά; Θα διακόψουμε και να μας δείξει πού είναι η 5; Δεν προκαλώ φυσικά τον διακεκριμένο εισαγγελικό λειτουργό, θα διακόψουμε και θα το δείτε. Και είμαι σίγουρος και ότι θα το δείτε και εσείς, κυρία πρόεδρε, ανεξάρτητα από την όποια ετυμηγορία και μετά από τις αναρτήσεις, τις επισκέψεις στη Γλάδστωνος την καταστροφή του ανθρώπου επαγγελματικά, την οικογενειακή στοχοποίηση, φυσικά βγήκε ένα αποτέλεσμα αργότερα, το οποίο, δυστυχώς, παρέσυρε και το δικαστήριο, δυστυχώς.

Αποδόθηκε ο θάνατος, λοιπόν, στο στρες χωρίς καμία αιτιολογία, χωρίς να συνάδουν οι χρόνοι, χωρίς να κουμπώνουν οι χρόνοι, και πρέπει να απαντήσετε, κα πρόεδρε, να λάβετε υπόψιν σας όχι μόνο τη μία πλευρά, όχι μόνο τους φίλους και τους συγγενείς, που έχουν δικαίωμα να διεκδικούν αυτό που πιστεύουν, αλλά να λάβετε υπόψη και μια άλλη πλευρά της κοινωνίας. Το κοινό περί δικαίου αίσθημα που δεν πρέπει να βγαίνουν οι αποφάσεις, δεν έχει να κάνει μόνο από το δίκαιο μιας πορείας ή από το δίκαιο μιας ομάδας ανθρώπων που είναι απόλυτα σεβαστή σε μένα, ούτε με το δίκαιο κάποιων ανθρώπων που σώνει και ντε φταίει ο εγκληματίας Χορταριάς. Δεν έχει να κάνει με την έκφραση που δυστυχώς ακολουθεί τον Χορταριά. Η λέξη φασίστας εδώ και έξι χρόνια, είναι δαχτυλοδεικτούμενος εδώ και έξι χρόνια.

Δεν έχει να κάνει με αυτό που θέλει να λένε κάποιοι, ούτε με το δίκιο που λέει εδώ μια μάρτυρας που λέει ότι την χτύπησε και αθώωθηκε τελικά στο δικαστήριο. Έχει να κάνει με το δίκαιο μιας ευρύτερης κοινωνίας, έχει να κάνει με το δίκαιο που λένε ότι αυτός ο άνθρωπος πήγε να βοηθήσει

και βρέθηκε στη φυλακή. Έχει να κάνει με το δίκαιο των νοικοκύρηδων, όλων των νοικοκύρηδων. Εδώ αποδεδειγμένα πήγε να βοηθήσει, πρέπει να ακούσετε και αυτό το δίκαιο, κυρία πρόεδρε. Ο Χορταριάς, δυστυχώς, είναι αυτός ο οποίος παρουσιάζεται ως εχθρός, ως εγκληματίας. Είμαι σίγουρος ότι έχετε δει τα δημοσιεύματα, σε αυτό τον άνθρωπο έχουν καταστρατηγηθεί τα πάντα: οι δημόσιες αναφορές περί ενοχής που γίνονται κατ' επανάληψη από κάποιους φίλους της οικογένειας του εκλιπόντος, είναι ποινικό αδίκημα, είναι ξεκάθαρο. Η δημόσια πρόσκληση για τον κατηγορούμενο Χορταριά «που σκότωσε», αυτή είναι η έκφραση αδίκημα ανθρωποκτονίας, τον κατά τ' άλλα συμπαθή Ζακ.

Αυτά έχουν γίνει κατ' επανάληψη έξι μήνες, ο άνθρωπος αυτός για να έρθει και να φύγει στην αίθουσα αυτή χρειάζεται αστυνομική δύναμη,

η οικογένειά του λιθοβολείται κατ' επανάληψη, δεν είναι δυνατόν αυτό να είναι διαδικασία μιας δίκαιης δίκης. Όποτε βγαίνει έξω βρίζεται με συνθήματα, προσπάθησαν να χτυπήσουν και μέλη της οικογένειάς του. Αυτή την κατάσταση την ζουν έξι ολόκληρα χρόνια και φυσικά κάθε μέρα έχουμε αυτή την επιθετικότητα. Το δίκαιο μιας ομάδας ανθρώπων σεβαστής, που έχουν δικαιώματα, πρώτος απ' όλους εγώ τα αναγνωρίζω, αλλά σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να ξεχάσουμε να λάβουμε υπόψη και άλλα δίκαια, του Δαβίδ της υπόθεσης. Ο Δαβίδ της υπόθεσης είναι ο Χορταριάς.

[Γέλια από το κοινό]

[Συνεχίζεται η αγόρευση του συνηγόρου Γλύκα για την υπεράσπιση του κατηγορούμενου Χορταριά]

Γλύκας: Οι μοναδικοί σύμμαχοι του συγκεκριμένου ανθρώπου είναι η οικογένειά του, οι μάρτυρες. Οι άλλοι 11-12 που είχαν προταθεί, και που είναι διαθέσιμοι ακόμα και σήμερα στην ελληνική δικαιοσύνη, αυτή είναι η κατάσταση, μια αδυσώπητη καθημερινή επίθεση στο πρόσωπο του Χορταριά, ο οποίος είναι εδώ κάθε μέρα και σας κοιτάζει κατάματα.

Ελλείψει άλλου αιτίου αποδόθηκε ο θάνατος αυτός στο στρες. Δεν μπορείτε να μην το δείτε, δεν γίνεται να μην το δείτε. Και φυσικά πριν προκληθούν οι μη θανατηφόρες βλάβες [...] το κατέθεσε και η κυρία Μαριανού και ο κύριος Τσαντίρης. Οι δύο εκ των τριών ιατροδικαστών της άλλης πλευράς, των κακών για εμάς, λένε καθαρά ότι προέρχεται ψυχολογικό στρες, δύναται να υπάρξει, και ο τρίτος ο κύριος Καλόγηρας, είχε πει «δεν είναι του γνωστικού μου αντικειμένου», άρα δεν το αποκλείει, άρα δεν το ξέρει. Όταν, λοιπόν, γράφει αυτό... Κάνει πολλή ζέστη πάντως, έτσι;! Όταν γράφει αυτό, και μεταγενέστερα τα 23 τραύματα εκδορές, ό,τι είναι αυτά, συνέδραμαν στην ισχαιμία, δεν ξέρει για ψυχολογικό στρες, γιατί δεν είναι του γνωστικού του αντικειμένου. Αυτή είναι η κατάσταση, κυρία πρόεδρε, και θα δούμε τι έχουμε εδώ μετά. Πρόσφατες μελέτες έχουν δείξει ότι το ψυχολογικό στρες επηρεάζει γενικά την παθογένεια του θανάτου [...] της έντασης που αισθάνθηκε ένα άτομο εν ζωή, γιατί είναι μεταθανάτιο, δεν μπορούμε να μετρήσουμε τις κατεχολαμίνες, μπορούμε, όμως, να μετρήσουμε τους παράγοντες.

Οι παράγοντες που δεν υποστήριζαν τον οργανισμό και τελικά την επιβίωση του ατόμου, είναι αφενός η προσβολή από τον ιό του HIV αλλά και του αλκοόλ που είχε καταναλωθεί. Τόσο ο HIV, όσο και η καθολική στεάτωση του ήπατος ήταν επιβαρυντικοί παράγοντες που καθόρισαν την

πορεία του Ζαχαρία Κωστόπουλου προς το θάνατο. Για το περιστατικό που έγινε στην οδό Γλάδστωνος, έχουν ακουστεί πολλά και έχουν γραφτεί ακόμα περισσότερα. Για να ξετυλίξουμε το κουβάρι της αλήθειας θα πρέπει να πάμε πίσω στην ημέρα που έγινε το περιστατικό. Και φυσικά έχουμε ένα αδιάψευστο στοιχείο, το βίντεο.

Αυτό το οποίο γυρίστηκε από το πατάρι του καταστήματος Βενέτη και γυρίστηκε από μία κυρία και μετά το πούλησε στο «Πρώτο Θέμα», πολλοί το έχουν δει, λίγοι το έχουν προσέξει, κυρία πρόεδρε.

[Για τον κλιματισμό] Δεν ανοίγει παραπάνω; Υπάρχει καμία άλλη αίθουσα;

Πρόεδρος: Δεν υπάρχει, ρώτησα κι εγώ.

Γλύκας: Απ' ό,τι φαίνεται πολλοί το είδαν, αλλά λίγοι το πρόσεξαν και απ' ό,τι φαίνεται δεν το πρόσεξε και ο κύριος εισαγγελέας. Αυτό που ισχυρίζεται ο κύριος Χορταριάς είναι ότι και αυτός έδρασε άμεσα σπάζοντας τα τζάμια πάνω δεξιά για να μην κόψει το κεφάλι του, αποφασισμένος να περάσει μέσα και μόλις τον βρήκε η μια κλωτσιά τον τράβηξε μέσα και τον αφόπλισε. Θα επανέλθω, κυρία πρόεδρε, στην κατάθεση, αλλά σας θυμίζω ότι η μάρτυρας που είναι η επιστημονική υπεύθυνη που ήρθε από το Λονδίνο, η οποία λέγεται Βαρβία, στο τέλος της κατάθεσής της λέει καθαρά ότι τον χτύπησε «τουλάχιστον μια φορά», αυτό λέει κάτι.

Η ίδια από την υποστήριξη κατηγορίας, η ίδια επιστημονική υπεύθυνη, μιλάει για «μια φορά τουλάχιστον», λέει «από ένα εως οκτώ, μία τουλάχιστον». Βεβαιότητα εκφράζει για μία φορά, το λέει και η ίδια. Είναι τόσο ειλικρινής που το λέει και η ίδια, αλλά έχει μεγάλη σημασία ότι το λέει και η άλλη πλευρά, έχει μεγάλη σημασία.

Μόλις τον βρήκε μία, τον τράβηξε έξω και τον αφόπλισε. Λοιπόν είχαμε την αναφορά του κυρίου εισαγγελέα, αυτό, όμως, που θέλω να σας πω είναι ότι κάτσαμε και το είδαμε κατ' επανάληψη. Δεν σημαίνει ότι με μια κλωτσιά... γιατί το ισχαιμικό είχε προηγηθεί, είναι σαφέστατο ότι έχει προηγηθεί αλλά να δούμε για όποιον έχει αντίθετη άποψη, να δούμε επακριβώς εάν έχουμε αυτά τα πέντε χτυπήματα, για τον Χορταριά θα το δούμε.

Το μόνο που πραγματικά φαίνεται είναι σώματα και ο μετέπειτα, δυστυχώς, εκλιπών να τραβιέται προς τα πίσω και να μαζεύει κάποια τζάμια. Χωρίς να τον έχει τραυματίσει κανένα. Η δράση του Χορταριά αποτυπώνει μια μελανιά στον κάτω δεξί οφθαλμό.

Τέσσερα, πέντε, έξι [αριθμημένες κακώσεις] είναι ένα χτύπημα που αναφέρεται χωρίς διαστάσεις, υποτιθέμενα τραύματα... το οποίο δεν είναι καν σωματική βλάβη. Είναι σωματική βλάβη με την τροποποίηση του 308 ΠΚ.

Είναι μια απλή σωματική βλάβη, αυτό είναι το χειρότερο που μπορεί να πει ότι έχει κάνει ο κύριος Χορταριάς.

Χτυπήστε κάποιον εδώ, να βάλουμε κάποιον, τον συνεργάτη μου, να δεχτεί ο κύριος συνεργάτης μου να τον χτυπήσω αντίστοιχα με το πόδι εγώ, που είμαι μικρότερος σε ηλικία από τον κύριο Χορταριά, να τον χτυπήσω τώρα τον υγιή κατά τα άλλα, να τον χτυπήσω με την ίδια δύναμη, με το παπούτσι το συγκεκριμένο, στο ίδιο σημείο.

Θα πεθάνει; Θα πεθάνει, κυρία πρόεδρε;

[Κοινό: Για να δούμε, δοκίμασε].

Γλύκας: Άντε να καταφέρω και άλλο ένα χτύπημα, το οποίο είναι φανταστικό και δεν φαίνεται πουθενά! Ο Δημήτρης Δραγώνας [συνεργάτης Χορταριά] θα πεθάνει; Μπορεί να του αφήσει σημάδι και να έχουμε την ανάγκη παροχής πρώτων βοηθειών αλλά είναι βέβαιο ότι δεν θα πεθάνει.

Ρωτήσαμε τον κύριο Χορταριά αν άκουσε τις φωνές που ακούγονταν στο βίντεο. Δεν τις άκουγε και ήταν φυσιολογικό αφού ήταν στο πατάρι και η φωνή της ήταν από το κινητό, που ακουγόταν.

Είναι ότι αν ήθελε να χτυπάει όπως εδώ αποτυπώνεται στον Ζαχαρία Κωστόπουλο...

Γιατί είπε αυτή τη φράση, κυρία πρόεδρε;

Μήπως γιατί αυτή ειπώθηκε, γιατί θεωρούσαν τον Ζαχαρία Κωστόπουλο επικίνδυνο;

Ακούσαμε από την άλλη πλευρά μόνο θεωρίες για το περιστατικό, χωρίς πραγματικά στοιχεία. Μας είπαν ότι μπήκε φοβισμένος για να προστατευτεί, χωρίς να μας πουν από ποιον.

Η υποστήριξη κατηγορίας δεν μπορεί να τα έχει όλα δικά της. Ή κάτι έχει συμβεί πριν, ή φοβάται πάρα πολύ, ή δεν νιώθει καλά, ή κάποιος τον κυνηγάει στην Ομόνοια, ή νομίζει ότι κάποιος τον κυνηγάει στην Ομόνοια. Κάποια κακώς εννούμενη συναλλαγή; Χρωστούσε χρήματα; Ήταν αυτοί που του προσέφεραν το νερό; Ήταν ο κύριος Τριανταφυλλίδης [σ: ο «άνδρας με το κίτρινο μπλουζάκι]; Δεν μπορεί να τα έχει όλα η υποστήριξη κατηγορίας. Ή είναι καλά και μπαίνει ανατιολόγητα σε ένα χώρο ως απόπειρα ληστείας, όπως έχει αξιολογηθεί από τις αρχές, με κοσμήματα, με μαχαίρι, λίγη σημασία έχει, πάντως έχει μια σημασία αργότερα, ή κάτι συμβαίνει πριν, δεν πάει να ληστέψει, και πιο πριν έχει εγκατασταθεί το ισχαιμικό επεισόδιο, από κάποιον έχει τρομάξει. Κατ' επανάληψη μας είπαν, υποστηρίζουν τον άνθρωπό τους, μας είπαν ότι κάποιος τον κυνηγούσε. Μας είπε ο κ. Σ. [σ: μάρτυρας που δεν έχει καταθέσει στο δικαστήριο] ότι δεν ήταν καλά, έχουμε το ισχυρό αναλγητικό, την κατάθεση της κυρίας Σπ., τη λιποθυμία στο θέατρο, τη μάρτυρα που τον άκουσε από πάνω, έχουμε τη μαρτυρία από τον «Βενέτη». Να τα δεχτώ όλα αυτά, αλλά δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι όλα αυτά δεν είχαν καμία επιπλοκή στην υγεία του.

Δεν μπορεί να φταίει μόνο ο Χορταριάς και ο Δημόπουλος όταν τα έχουμε όλα αυτά. Δεν γίνεται, ή συμβαίνει το ένα ή το άλλο. Ο τρόπος που μπήκε στο κοσμηματοπωλείο ήταν με μαχαίρι, με δύναμη έσπασε την πόρτα, παραβιάζοντας την κλειδαριά, προφανώς γνωρίζοντας την τεχνική. Και πάλι αν δεχθούμε ότι μπήκε για να προστατευθεί, γιατί δεν είπε στον κ. Δημόπουλο «συγγνώμη, μπήκα γιατί φοβήθηκα»; Γιατί δεν το είπε; «Δεν έχω πειράξει τίποτα, φώναξε την αστυνομία αν θες». Και είχαμε όλη αυτή τη συμπεριφορά στο κοσμηματοπωλείο; Αντ' αυτού υπήρχε μία σαφέστατη πρόθεση αφαίρεσης πραγμάτων; Φθορών ξένης ιδιοκτησίας; Είναι σαφέστατο το βιντεοληπτικό και, φυσικά, ο μέσος κοινωνός, η Ελληνική Αστυνομία, το σήμα, όλοι οι αστυνομικοί που προσέτρεξαν, είναι σαφές ότι μιλούσαν για έναν επικίνδυνο άνθρωπο. Έχει να κάνει για το τι ζητάμε από τον μέσο κοινωνό, φυσικά κάποιος εξ αυτών είχε δει και το μαχαίρι και το ανέφερε στην Άμεσο Δράση. Η συμπεριφορά και η δράση Χορταριά-Δημόπουλου είναι σαφέστατο ότι ξεκινάει με αυτά τα δεδομένα.

Υπάρχει μια θεωρία ότι ο Κωστόπουλος ήξερε πως ήταν γνωστός στην κοινότητά του, θεώρησε ότι η πράξη θα τον ντρόπιαζε και, όταν αντελήφθη ότι θα γινόταν γνωστός, εγκατέλειψε την

προσπάθεια να πάρει κλοπιμαία – είναι η άποψη του κυρίου Χορταριά, δεν μπορώ να μην την αναφέρω – και επικεντρώθηκε στο να διαφύγει πριν έρθει η αστυνομία.

Στην προσπάθειά μας να καταλάβουμε τι πάει στραβά, έχει να κάνει με το τι συμβαίνει στο κέντρο της Αθήνας, υπάρχουν τα φτηνά ναρκωτικά, υπάρχουν και σχετικά άρθρα στον Guardian. Είναι αυτά τα οποία δυστυχώς προκαλούν τρέλα, δεν βρέθηκε, το ξέρω, δεν ξέρω πώς έγιναν αυτές οι εξετάσεις, είναι σαφέστατο όμως ότι υπάρχει αυτή η διάσταση στο κέντρο της Αθήνας. Δεν ξέρουμε τι ακριβώς έχει συμβεί ή δεν ξέρουμε τι φαντάζεται ότι έχει συμβεί, είναι σαφέστατο, όμως, ότι κάτι συμβαίνει. Και δεν ξέρω αν οι συγκεκριμένες εξετάσεις μπορούν και να το βρουν αυτό το ναρκωτικό. Τι βλέπουμε από το βιντεοληπτικό για τον κ. Χορταριά: ότι αντιδρά μόνο τη στιγμή που ο Ζαχαρίας Κωστόπουλος σπάει με το κεφάλι του τη βιτρίνα για να βγει έξω.

Το τι έχει προηγηθεί είναι γνωστό: πρώτον, βλέπουμε ότι κλωτσάει τα τζάμια πάνω δεξιά όπως ισχυρίζεται, όπως φαίνεται και στο βίντεο. Δεν μπορεί, αν μιλάμε για πέντε κλωτσιές ότι δήθεν τον βρήκανε, γιατί δεν τον βρήκαν. Τα τζάμια βρήκαν, είναι δηλωτικό της προθέσεως. Είναι καθαρό, αυτές που φαίνονται γιατί οι επόμενες δε φαίνονται, και αυτές που φαίνονται έχουν να κάνουν με αέρα ή τζάμια. Μόλις αντιλαμβάνεται ότι στο πρόσωπο του εκλιπόντος υπήρχε ένα λάκτισμα. Θεωρώντας ότι αυτό είναι επαρκές για να τον ακινητοποιήσει σταμάτησε και του πήρε το μαχαίρι, το οποίο κρατούσε πολύ σφιχτά και όχι όπως ανέφερε η πρωτόδικη απόφαση. Λανθασμένη κρίση, δεν μπορεί να κρίνει ως ασυναίσθητο με ένα μαχαίρι το οποίο κρατάει πολύ σφιχτά, πιο πριν χτυπάει την ταμειακή, κρατάει πυροσβεστήρα, με το ζόρι περπατάει, και να λέμε ότι κρατάει ασυναίσθητα, είναι πολύ λανθασμένη η κρίση της πρωτοδίκου αποφάσεως. Μόλις ο Χορταριάς του παίρνει το μαχαίρι αμέσως σταματάει την οποιαδήποτε δράση. Εάν είχε κάτι τέτοιο θα συνέχιζε την οποιαδήποτε εγκληματική συμπεριφορά, είναι σαφέστατο.

Όλες οι ενέργειες του Χορταριά μας δείχνουν ένα πράγμα: ότι όλες ήταν τόσο όσο χρειαζόταν. Είναι σαφέστατο ότι υπήρχε σοβαρός κίνδυνος να κόψει το λαιμό του, σας θυμίζω ότι πιο πριν έχει χτυπήσει το κεφάλι του στο κάτω μέρος της τζαμαρίας. Άρα ο μέσος κοινωνός λαμβάνει την εικόνα ότι κινδυνεύει από αυτή την αυτενέργεια που έχει προηγηθεί. Και βέβαια για να του παρει το μαχαίρι. Άοπλος ο ίδιος, προσέχοντας ταυτόχρονα να μην κάνει κακό σε κανέναν, αλλά ούτε και σε εκείνον, αλλά ούτε μεταγενέστερα σε οποιονδήποτε τρίτο. Το παραπεμπτικό βούλευμα χαρακτήρισε την πράξη ως εξής: «κρατούσε το μαχαίρι στο δεξί του χέρι ασυναίσθητα». Αν αυτό μπορεί να θεωρηθεί ως «ασυναίσθητα», κάτι που αποδομεί το σύνολο των μαρτύρων αστυνομικών και το σύνολο των μαρτύρων κατηγορίας και υπεράσπισης τότε θα πρέπει να αλλάξει και να γίνει κάτι άλλο.

Ήταν σε πλήρη ενσυναίσθηση όσον αφορά την ύπαρξη του μαχαίριού και φυσικά αυτό δεν μπορεί να υιοθετηθεί εδώ, αλλά το αντέγραψε και ο εισαγγελέας του πρωτόδικου δικαστηρίου. Και ερωτώ κα πρόεδρε: το μαχαίρι είναι όπλο; Αν εγώ κρατάω ένα μαχαίρι, και κυκλοφορώ στην Ευελπίδων ή στο Εφετείο της Αθήνας και μου γίνει ένας έλεγχος, θα πάω ως κατηγορούμενος ή όχι; Είναι σπλοφορία και ενδεχομένως και οπλοχρησία; Το μαχαίρι είναι όπλο; Είναι όπλο όπως το θέτει ο νόμος; Κρατάει ένα όπλο και υπάρχει μια σαφέστατη, ξεκάθαρη απειλή, με όσα έχουν προηγηθεί και με όσα έχουν μετέπειτα γίνει; Ήταν εκείνη τη στιγμή ο Κωστόπουλος επικίνδυνος, κα πρόεδρε;

Τα έχουμε πει κατ' επανάληψη και δεν μπορεί κανείς να πει ότι δεν ήταν ένας επικίνδυνος άνθρωπος εκείνη τη στιγμή, αποξενώνοντας την τοποθέτηση αυτή...

Πρόεδρος: [Προς το κοινό] Εσείς που κάθεστε όρθιοι, περάστε έξω, είναι πολύς κόσμος. Κι εσείς κυρία, περάστε έξω, η κυρία που έχει έρθει ντυμένη με αυτόν τον τρόπο. Εδώ είναι δικαστήριο και πρέπει να ντυνόμαστε με παρόμοιο τρόπο.

[Από το κοινό]: Να μας φέρετε καρέκλες, αν δε μπορούν οι κύριοι αστυνομικοί θα τις φέρουμε εμείς.

Πρόεδρος: Μη μιλάτε.

[Κοινό από την πλευρά των κατηγορουμένων]: Αν μιλήσω εγώ τώρα θα με βγάλετε έξω. Κάνουμε διάλογο εδώ πέρα...

Πρόεδρος: Η πόρτα θα είναι ανοιχτή να σχηματίζεται ρεύμα, διότι είναι πάρα πολύ δύσκολο.

[Συνεχίζεται η αγόρευση του συνηγόρου Γλύκα για την υπεράσπιση Χορταριά]

Γλύκας: Υπάρχει λοιπόν η αντίληψη ότι ο μετέπειτα εκλιπών ήταν επικίνδυνος για τον εαυτό του και για τους άλλους.

Έχει μια σημασία ότι η μετέπειτα στάση, η απειλητική με το τζάμι θεωρήθηκε από τον κ. εισαγγελέα του πρωτοβάθμιου ως επικίνδυνη πράξη. Δηλαδή αποτελεί άμυνα το τζάμι, η δράση των αστυνομικών με την ύπαρξη του τζαμιού, στα πλαίσια των καθηκόντων τους, και δεν αποτελεί η επίθεση στο κεφάλι, ό,τι έχει προηγηθεί με την ταμειακή μηχανή; Και φυσικά φταίει μόνο η μία μελανιά του Χορταριά και τίποτα άλλο. Είναι σαφέστατο.

Και πάμε να ξεκαθαρίσουμε ότι ο Χορταριάς δεν ήξερε τον κύριο, τότε, Ζαχαρία Κωστόπουλο. Βρισκόταν με δύο φίλους του, τις Παρασκευές το μεσημέρι, συνηθίζεται κάτι τέτοιο, έπινε καφέ σε μια απ' τις καφετέριες της Γλάδστωνος, είναι σαφέστατο ότι δεν υπήρχε καμία επιλογή προσώπου. Όλη αυτή η προσπάθεια, οι τοποθετήσεις, η στάση, οι συμπεριφορές, δεν έχει καμία σχέση με την πραγματικότητα. Είδαμε άπειρα δημοσιεύματα, γνωρίζω δημοσιογράφους, τους σέβομαι απόλυτα, έχουμε άριστη σχέση, αλλά δεν μπορώ να μην πω ότι εκεί δημιουργήθηκε μια προσπάθεια διαστρέβλωσης από συγκεκριμένα μέσα. Και φυσικά ήταν επιφανές μέλος της ΛΟΑΤΚΙ κοινότητας, που δεν το ήξερε φυσικά και έχουν δικαίωμα οι άνθρωποι αυτοί να υποστηρίζουν τη δική τους άποψη. Τους λέμε ότι δεν έχει να κάνει ο Χορταριάς με την επέλευση του θανάτου. Δεν είναι θανατηφόρα σωματική βλάβη.

Έχουμε ακούσει ιδιαίτερες πολιτικές και δημοσιογραφικές υποθέσεις, έχουμε ακούσει ότι έχει εμπλακεί το Ωνάσειο Ίδρυμα, τον τότε πρόεδρο της Βουλής να λέει περί ρατσιστικού και ανθρωποφάγου φαινομένου, έχουμε δει τον ίδιο άνθρωπο, τον κ. πρόεδρο της Βουλής να είναι παρών εδώ σε προηγούμενη δικάσιμο, έχουμε δει άλλους βουλευτές και προσπάθεια να είναι παρόντες εδώ βουλευτές σε δικάσιμο, υπάρχει μια προσπάθεια πολιτικής εκμετάλλευσης μιας κατάστασης.

Από την άλλη πλευρά δεν το είδατε, κυρία πρόδρε. Μόνο την οικογένειά του και την προσπάθεια να υποστηρίξει το δίκιο του. Λιντσάρισμα δέχεται ο Χορταριάς από τις 24/09/18 και μετά

καθημερινά και αυτός και η οικογένειά του. Και μόνο στήριγμα είναι η οικογένειά του και οι δικηγόροι του, διακεκριμένοι συνάδελφοι στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο τους οποίους συγχαίρω και δημόσια, ο κ. Ορφέας Φίλος και Πατάλας.

Για τις φωτογραφίες, για την ξεκάθαρη προσπάθεια διάλυσης [...] είδαμε κουκουλοφόρους να προκαλούν ζημιές σε βιτρίνες καταστημάτων, είδαμε χιλιάδες άτομα της ΛΟΑΤΚΙ κοινότητας να κάνουν συγκέντρωση – αναφαίρετο δικαίωμα, απόλυτα σεβαστό – για τις συνθήκες τέλεσης... θανάτου. Αλλά σας λέω ποιος είναι από την άλλη πλευρά και τι έχουμε, τι υπάρχει, παράξ δημοσιευμάτων, οργανώσεις, έχουν αναλάβει την αναπαραγωγή της προπαγάνδας.

Να πω ότι το τελευταίο χρονικό διάστημα με ξένισε, είδαμε την επίσκεψη της οικογένειας Κωστόπουλου, που σέβομαι, στον τότε πρωθυπουργό της χώρας και να μιλά δημόσια για ρατσιστικό έγκλημα, που αν αυτό δεν είναι ευθεία παρέμβαση στη δικαστική εξουσία, τι είναι;!

[...] Αυτή είναι η κατάσταση, η προσπάθεια γιγαντοποίησης για το δίκαιο...

Εμείς έχουμε την ταπεινότητά μας, έχουμε την προσπάθειά μας να αποδείξουμε ότι δεν φταίμε. Και, βεβαίως, το 2020 έχουμε την παρέμβαση της Διεθνούς Αμνηστίας, μία προσπάθεια προσέγγισης υπογραφών, 101 χιλιάδες, 16 μήνες μετά τον φερόμενο, μετά τον ξυλοδαρμό που έλαβε χώρα, είδαμε πάνελ, εκδηλώσεις, ομιλητές. Αυτοί οι 101.000, φέρεται 101.000 άνθρωποι που κατέθεσαν τον οβολό τους, φυσικά, το χρηματικό πόσο που συγκεντρώθηκε, με μέσο όρο τα 20 ευρώ είναι περίπου 2.000.000 ευρώ. Εάν είναι 10 ευρώ, είναι 1.000.000, αν είναι 5 ευρώ το ελάχιστο, είναι 500 χιλιάδες ευρώ. Και εγώ μιλάω για ό,τι έχω βρει στη δικογραφία.

Παπαπαντολέων: Είναι ψεύδη, βέβαια, αυτά.

Γλύκας: Είπα, «φέρεται». Εγώ θα πω «δικαίωμά τους». Και έχουμε και μια αγωγή, επίσης δικαίωμα, από την πλευρά της οικογένειας, που ζητάνε από αυτόν τον άνθρωπο, που με το ζόρι τα βγάζει πέρα, και άλλη αγωγή κατά του ελληνικού δημοσίου. Αυτή είναι η πραγματικότητα, ότι ζητάνε από τον Δαυίδ της υπόθεσης [...]

Το βιντεοληπτικό υλικό δεν δείχνει τον Κωστόπουλο να μπαίνει στο κοσμηματοπωλείο, δεν τον δείχνει να φωνάζει, δεν τον δείχνει να τον κυνηγάει κάποιος ή να λογοφέρνει με κάποιον, δεν δείχνει τίποτα απ' όλα αυτά. Και, επίσης, λείπει και δεν αποτυπώνεται ολόκληρο το κομμάτι της δράσης των αστυνομικών. Ίσως η απόφαση στο πρωτοβάθμιο να ήταν διαφορετική. Έχει διακοπεί η λήψη και συνεχίζεται εντελώς τυχαία την ώρα που τον έχουν βάλει στο φορείο.

Εδώ όμως αποτυπώνεται η αλήθεια με μάρτυρες. Από πουθενά δεν προκύπτει αυτή η σφοδρότητα των χτυπημάτων, ούτε ότι πήγαινε το κεφάλι δεξιά κι αριστερά στα τζάμια. Και φυσικά δεν υπάρχουν πέντε κλωτσιές που ισχυρίστηκε ο κ. εισαγγελέας και στο Εφετείο και στο Πρωτοβάθμιο. Παρακαλώ πάρα πολύ, μόνο παράκληση μπορώ να κάνω, τίποτα άλλο, δεν μπορώ να επιβάλλω, κάθε μέλος του δικαστηρίου να το δει προσεκτικά με τους ισχυρισμούς που θα σας καταθέσουμε, που είναι 100 σελίδες, περίπου με βάση την ανάλυση που έχουμε κάνει δευτερόλεπτο το δευτερόλεπτο.

Παρακαλώ δείτε το, δευτερόλεπτο - δευτερόλεπτο. Αλλά μην το δείτε επιδερμικά. Είναι μια πραγματικότητα που δεν πρέπει να ξεχάσετε πριν εκδώσετε τη δίκαιη κρίση σας. Μπορεί σαν

αρχικό θέαμα να είναι σοκαριστικό - και είναι - αλλά βλέποντας το κανείς, προφανώς σοκάρεται, αλλά θα πρέπει να αφαιρέσει κάποιος όσο είναι δυνατόν αυτή την ιδιότητα, και στα πλαίσια της αντικειμενικότητας να δει τι ακριβώς έχει γίνει. Οφείλω να σας πω, κυρία πρόεδρε, επίσης ότι δεν μπορεί και δεν υπάρχουν συνολικά εννιά κλωτσιές. Όπως και να το βάλετε είναι 11 δευτερόλεπτα. Και πάλι χρονικά δεν βγαίνει! Χρονικά τις κινήσεις να βάλουμε, δεν βγαίνουν.

Το βασικό είναι πού στοχεύουν αυτές οι κλωτσιές και σίγουρα δεν στοχεύουν στο κεφάλι. Στις δεύτερες, στην πιο πίσω ομάδα, δεν φαίνεται το πόδι, δεν φαίνεται το κεφάλι. Ο στόχος είναι ο αφοπλισμός, η άμυνα στα πλαίσια μιας παρούσας επίθεσης που δεν μπορεί να μη τη δείτε, και κανένα από τα χτυπήματα δεν είναι ικανό να φέρει αποτέλεσμα θανατηφόρο.

Το πώς φτάσαμε και το πώς είχαμε την ιατροδικαστική, ο κύριος Χορταριάς λέει «κατά παραγγελία» και οφείλω να το πω. Μετά από τις τόσες σκέψεις και χωρίς να υπάρχει δεύτερη ιστολογική που με αίτημά του ο διακεκριμένος συνάδελφός μου έπεισε τον ανακριτή και έγινε δεκτό χωρίς να έχουμε τη δεύτερη συγκεκριμένη ιστολογική είχαμε αυτή την κατά παραγγελία ιατροδικαστική. Θα πρέπει να θυμηθείτε τι ακολούθησε σε σχέση με το τζάμι και φυσικά με το τι υπήρχε, και δυστυχώς κατέληξε ο άνθρωπος αυτός. Αναφέρομαι δευτερόλεπτο-δευτερόλεπτο στο περιστατικό.

02:20 μπαίνει στο κοσμηματοπωλείο.

02:29 κρατάει τον πυροσβεστήρα, φαίνεται, δεν θα το ξαναπώ, πως με το ζόρι τον κρατάει. Ο άνθρωπος κάτι έχει, κάτι εσωτερικό, κάτι οργανικό.

02:30 με 02:31 έχουμε τη ρίψη της πέτρας η οποία φέρεται να τον πετυχαίνει, όπως το πετυχαίνει. Του φεύγει ο πυροσβεστήρας, αυτά είναι είναι 02:31 από το βιντεοληπτικό υλικό.

02:36 φαίνεται το μαχαίρι που κρατάει με τον πυροσβεστήρα.

02:35 έως 02:37 χτυπάει με τον πυροσβεστήρα να σπάσει το τζάμι αλλά αυτό δεν σπάει.

02:46 εισέρχεται στην κάτω βιτρίνα.

02:47 σπάει με το κεφάλι του τη βιτρίνα και ακούγεται η κραυγή αγωνίας της κυρίας που τραβάει το βίντεο.

02:49 έρχεται η πρώτη κλωτσιά από απόσταση.

02:50 έχουμε τη δεύτερη κλωτσιά επίσης στον αέρα.

02:51 είναι η κλωτσιά που χτυπάει τη βιτρίνα και τα τζάμια πέφτουν προς τα κάτω.

02:52 η τέταρτη κλωτσιά στην τζαμαρία στη δεξιά γωνία, ζητώ την προχή όλου του δικαστηρίου όπως την έχω από εσάς.

02:53 είναι η πέμπτη κλωτσιά η οποία είναι αποτρεπτική και αυτή είναι στο άνω μέρος της τζαμαρίας, είναι μέσα ο εκλιπών και δεν τον ακουμπάει καν, και ο χορταριάς του φωνάζει «κάτσε μέσα». Την ίδια στιγμή έρχεται και ο κύριος Δημόπουλος, ο οποίος ρίχνει μια κλωτσιά που δεν τον ακουμπάει καν. Το κεφάλι του κ. Κωστόπουλου, του μετέπειτα εκλιπόντος, είναι ακόμα εντός της βίτρινας.

Πρόεδρος: [Διακόπτει – προς το κοινό] Έξω η κυρία!

Γλύκας: Δεν φαίνεται να τον πετυχαίνει, αλλά και να τον πετυχαίνει, το κεφάλι του εκκλιπόντος δεν φαίνεται να κουνιέται καθόλου και δεν φαίνεται και καθόλου γιατί είναι μπροστά ο κύριος Δημόπουλος. Υποστηρίζει ο κατηγορούμενος Χορταριάς πως ούτε εκεί τον αγγίζει. Στην ιατροδικαστική είναι η εκχύμωση υπ' αρ. 4 προκληθείσα από θλων όργανο, και εκεί φέρεται ο κύριος...

02:57 είναι η κλωτσιά που φαίνεται από τον κύριο Δημόπουλο και ενώ τον στοχεύει, δεν τον πετυχαίνει και εκεί έχουμε μια άλλη διάσταση όσον αφορά τον συγκατηγορούμενο.

02:58 τον τραβάει έξω ο Χορταριάς από τη μπλούζα χωρίς να τον χτυπήσει. Το τι κάνει ο συγκατηγορούμενος φαίνεται, δεν θα το πούμε εμείς. Λέει «δέστε τον, τέλος» και γιατί το λέει αυτό; Προφανώς γιατί στην αντίληψή του είναι επικίνδυνος.

Ο κύριος Κ.Φ. είναι από πάνω, και απομακρύνει και έναν άνθρωπο με μαύρο μπλουζάκι που φαίνεται απειλητικός. Καταλάβαινε ότι ο κ. Χορταριάς δεν είχε καμία πρόθεση να βλάψει τον Κωστόπουλο. Το αντίθετο. Αυτός είναι και ο λόγος που ο συγκεκριμένος μάρτυρας δεν είπε κουβέντα εκείνη τη στιγμή για τον κύριο Χορταριά. Είναι ο μάρτυρας όμως που έχει πάει αρκετές φορές στο ΒΟΞ όπου γίνονται διάφορες εκδηλώσεις και ομιλίες, και ήρθε βέβαια στο δικαστήριο και είχε δώσει και κατάθεση συγκεκριμένη που λέει καθαρά ότι «έτσι μου είπαν να κάνω, με δασκάλεψαν, μου έκαναν κατήχηση». Μια κατήχηση που μάλλον έγινε στο ΒΟΞ.

03:18 φαίνεται ο Χορταριάς να κρατάει το μαχαίρι.

Στις 2:22 φαίνεται να πετάει το μαχαίρι στο κατάστημα.

03:23 ο Κωστόπουλος είναι στο έδαφος, έχει τις αισθήσεις του και πιάνει το λαιμό του.

Στο 05:19 του βίντεο φτάνουν δύο αστυνομικοί και δεν πλησιάζουν τον Κωστόπουλο. Ως το 7:12 ο διασώστης περιποιείται τον Κωστόπουλο και κανείς δεν ασχολείται.

07:12 ο Ζαχαρίας απλώνει το πόδι του [...] παίρνει ένα κομμάτι γυαλί, είναι εκείνος που δεν κάνει οποιαδήποτε προσπάθεια να γίνει επικίνδυνος.

07:17 απομακρύνεται ο διασώστης και όσοι ήταν φοβισμένοι. Στη συνέχεια τον κλωτσά ο αστυνομικός και ο Κωστόπουλος πέφτει πάνω στο τραπέζι. Καμία συμμετοχή στο υπ' αρ. 2 και 3 της ιατροδικαστικής που είναι τα χτυπήματα στην κεφαλή.

07:41 χάνει την ισορροπία του και πάνε από πάνω του οι αστυνομικοί. Δεν βλέπουμε εκεί την μορφή της βίας και την όποια συμβολή είχε αυτή η βία στο αποτέλεσμα.

08:27 έχουμε το τέλος της καταγραφής και δεν έχει αποτυπωθεί όλη η δράση των αστυνομικών για τη χειροπέδησή του. Έχουμε ένα χρονικό διάστημα στο οποίο η δράση των αστυνομικών δεν έχει αποτυπωθεί και έχει μια σημασία η εικόνα [δείχνει φωτογραφίες]. Η λίμνη αίματος δεν έχει να κάνει με τον χώρο στο κοσμηματοπωλείο. Είναι εκεί που έχουν γίνει οι ενέργειες των αστυνομικών.

Αυτή είναι η πραγματικότητα και έχουμε την ένορκη κατάθεση του κ. Παναγόπουλου... - Να σας ζητήσω μια μικρή διακοπή μετά από δυο ώρες;

Πρόεδρος: Πόση ώρα έχετε ακόμα;

Γλύκας: Έχω ακόμα, δεν έχω μισή ώρα...

Πρόεδρος: Είναι δύσκολο.

Γλύκας: Μιλάω ακατάπαυστα 2 ώρες.

Πρόεδρος: Συνεχίστε για να τελειώνουμε. Και, κύριοι αστυνομικοί, βγάλτε τους έξω, παρακαλώ πολύ, με μια αγόρευση, το να έρχεστε και να ακούτε 2-3 λόγια δεν έχει νόημα. Η πόρτα θα μένει εντελώς ελεύθερη. Η κυρία εκεί δεν το ακούει; Κύριοι αστυνομικοί, δεν θα το ξαναπώ. Και καθίσματα έχει εδώ μπροστά.

Γλύκας: Ζητάω μια δεκάλεπτη διακοπή.

Πρόεδρος: Ήδη κάναμε τη διακοπή αυτή με την ευκαιρία.

Γλύκας: Έχω αρκετά πράγματα. Ζητάω ανθρώπινα μια διακοπή.

Πρόεδρος: Πιείτε νερό και συνεχίστε.

Γλύκας: Κυρία πρόεδρε, θέλω να πάω στην τουαλέτα...

Πρόεδρος: Κύριε συνήγορε, είναι και μισή. Παρά 20 θα επανέλθει το δικαστήριο.

Το δικαστήριο διέκοψε στις 11:30.

Συνέχιση της διαδικασίας 11:48 με την αγόρευση του συνηγόρου Γλύκα για την υπεράσπιση του κατηγορούμενου Χορταριά.

Γλύκας: Προτού συνεχίσω την αγόρευσή μου, κα πρόεδρε, να πω δύο πράγματα που σκέφτηκα πριν...

[Σχόλια από το κοινό].

Πρόεδρος: Εδώ δεν θα αντιδράτε, είναι δικαστήριο, υπάρχουν κανόνες.

Γλύκας: Δεν είχα την τύχη ποτέ να είμαι ενόρκος, που είναι μια ιδιαίτερη τιμή, να μπαίνεις στη θέση του τακτικού δικαστή, το έφερε έτσι ο καιρός και λόγω επαγγελματικών ενασχολήσεων δεν έτυχε ποτέ. Οφείλω να πω στις κυρίες ενόρκους ότι είναι κορυφαία στιγμή για εσάς να αποδίδετε δικαιοσύνη, αποτελείτε τους αρίστους της ελληνικής κοινωνίας και σας καλούμε να αποδώσετε δικαιοσύνη [...]

Λίγο στα πραγματικά περιστατικά ξανά και μπαίνοντας στο κύριο μέρος της αγόρευσης. Ο Χορταριάς είναι αυτός που είδατε εδώ, με την οικογένειά του, και από την άλλη πλευρά, από τον πατέρα Κωστόπουλο είχαμε την προσβλητική συμπεριφορά προς τον κύριο εισαγγελέα, από τον αδερφό είχαμε την ανάκληση της ανακριτικής κατάθεσης και από τη μητέρα Κωστόπουλου είχαμε και την αμφισβήτηση της ταμειακής μηχανής ότι την κρατούσε.

Λέει ο Νικόλαος Κωστόπουλος στην ανακριτική κατάθεση, ο ίδιος ο αδελφός, «ήταν σε κατάσταση αμόκ λόγω αλκοόλ ή ναρκωτικών μπήκε στο κοσμηματοπωλείο», τα ανακάλεσε βέβαια μετά αλλά... αυτά είπε μόνος του ενώπιον του κου ανακριτή. Είχε πει ότι είχε κάποια προβλήματα υγείας και εδώ τα άλλαξε και είπε για δερματικά προβλήματα. «Είχε χάσει το σκύλο του και είχε πει κανα δυο φορές λίγο παραπάνω», ενώ η φίλη του έλεγε ότι βρίσκεται σε παρακολούθηση για το αλκοόλ. [...]

Η δικαιοσύνη είναι καλή όταν μας κάνει τα χατίρια. Να αποδοθεί δικαιοσύνη για τον Ζακ Κωστόπουλο, αλλά δεν έχει δικαίωμα στη δικαιοσύνη μόνο ο Ζαχαρίας Κωστόπουλος αλλά έχει και ο Αθανάσιος Χορταριάς και ο Δημόπουλος. «Αν κάποιος σε κυνηγάει» αναφέρει η κυρία Ελένη Κωστοπούλου, «έχεις μια αναστάτωση, μια ταχυκαρδία και προσπαθείς να ξεφύγεις να μη σου κάνουν κακό», και συμφωνούμε και αυτό είναι αυτό που λέμε εμείς ότι αυτό εγκατέστησε την ισχαιμία.

Η μάρτυρας Σ. μίλησε στο τηλέφωνο 13:05 με τον Κωστόπουλο και αντιλήφθηκε ότι ήταν σε πανικό και τρομαγμένος. Η πρώτη κατάθεση του κου Ευτυχιάδη, γιατί μετά από πίεση άλλαξε την κατάθεσή του, χωρίς να μας πει σε ποια βιβλιογραφία το αναφέρει αυτό. «Μην κλείσεις το τηλέφωνο», ένιωθε ότι κινδυνεύει. Ακόμα έλεγε στον θανόντα να μην πίνει μπύρες. Μπύρες, ΚΕΘΕΑ, το παζλ υπάρχει. «Μου είπε ότι επικοινωνήσε με πρόγραμμα απεξάρτησης από το αλκοόλ». Αυτά δεν τα λέει ο Χορταριάς και ο Δημόπουλος. «Μου είχε πει για περιστατικά που τον κυνηγούσαν και αυτά τον οδηγούσαν σε κρίση πανικού. Μου είπε ότι βρισκόταν σε νοσοκομείο και ότι χρειαζόταν θεραπεία και ότι αν ήταν 40 χρονών θα χρειαζόταν μετάγγιση». Ειδικότερα όπως αναφέρει στην από 13/10 κατάθεση της «[...] Εγώ τον ρώτησα τι έχει, έβαλα το χέρι στην καρδιά και αισθάνθηκα ότι είχε ταχυκαρδία» - αυτός ο υγιής άνθρωπος - «Μου είχε πει ότι είχε πει δυο μπύρες και ότι ήταν μεγάλο λάθος». Ξέρετε, η υποτροπή από το αλκοόλ μπορεί να προκαλέσει πολλά προβλήματα. Και βεβαίως είχαμε τη μεταστροφή: ότι, μετά απ' όλα αυτά, «μου έδινε την εικόνα υγιούς ανθρώπου».

Ο μάρτυρας Σ. [διαβάζει εν τάχει κατάθεση αυτόπτη από παρακείμενο κτίριο] «... είδα τον κόσμο να απομακρύνεται, μετά από 3-4 λεπτά έπεσε σε ένα τραπέζι [...]». Ακόμη, στο πρωτοβάθμιο κατέθεσε ότι «ήταν πολύ τραυματισμένος και σε πανικό. Ειδικά από τη στιγμή που σηκώθηκε να φύγει φαινόταν ότι φοβόταν για τη ζωή του, αν και από τον 6ο είναι δύσκολο να καταλάβεις πόσο τραυματισμένος είναι ένας άνθρωπος» [...]. Οξύμωρο είναι ότι είδε ανθρώπους να κλωτσάνε τη τζαμαρία, ενώ εκείνη ήταν η στιγμή που μπήκε μέσα να σηκώσει το τηλέφωνο του. Στην κατάθεση αναφέρει ότι «είδα έναν άνθρωπο πολύ φοβισμένο, πολύ χτυπημένο». Έχουμε έναν άνθρωπο που δεν μας τα λέει καθόλου καλά... επίσης το μόνο που άκουσε ήταν «κύριε Σπύρο, μη», αλλά δεν μπορούσε να διακρίνει αν πρόκειται για περιστατικό ληστείας.

Ιδιαίτερη σημασία έχει ότι είπε ότι είδε 4 αστυνομικούς να έχουν καθήσει πάνω στην πλάτη του εκλιπόντος. Ο μάρτυρας ΞΔ είδε ότι πήρε τον πυροσβεστήρα και προσπάθησε να σπάσει την πόρτα της εισόδου. Ακολούθως ανέφερε ότι οι κατηγορούμενοι χτυπούσαν προς το μέρος του όσο είχε ακόμα το μαχαίρι. Ο μάρτυρας καταθέτει ότι είχε αίματα μόνο στο κεφάλι και όχι στο πρόσωπο. Ο μάρτυρας αναφέρει ότι ένας αστυνομικός του έριξε μια κλωτσιά στην πλάτη. Το οξύμωρο είναι ότι

δεν κατάλαβε αν το γυαλί που πήρε ήταν επικίνδυνο. Επίσης, ως προς την αντίληψη της συμπεριφοράς του μέσου κοινωνού.

Η Δ.Λ. φέρεται να είναι αυτόπτης, περνούσε τυχαία από το σημείο, άκουσε φωνές [διαβάζει κατάθεση]. Ωστόσο παρατήρησε ότι υπήρχαν άνθρωποι που ακόμα έπιναν τον καφέ τους, κάτι που έρχεται σε αντίθεση με τη συμπεριφορά του Αθανάσιου Χορταριά και εκείνη τη στιγμή αναφέρει ότι δύο άτομα [...] η μάρτυς, λοιπόν, φώναζε «σταματήστε, θα τον σκοτώσετε», κάτι που δεν άκουσε κανένας άλλος [...] Η κλωτσιά βρίσκεται στην τζαμαρία, βρίσκει τον Ζαχαρία Κωστόπουλο στο κεφάλι [...] «Θεέ μου, καρατομήθηκε», κλείνω τα μάτια μου».

Ωστόσο δεν γίνεται αντιληπτό πώς ακριβώς τα περιγράφει, αφού είχε κλειστά τα μάτια και όταν τα άνοιξε, ο εκλιπών βρισκόταν στο πάτωμα, φυσικά, δεν θα πω τίποτα. Αν υπολογιστεί πως όλο το περιστατικό διήρκεσε 10 δευτερόλεπτα και η μάρτυρας έκλεισε τα μάτια της και τα άνοιξε μόλις ήταν στο πεζοδρόμιο, τότε η κατάθεσή της πρέπει να θεωρηθεί αναξιόπιστη. Εισφέρει ακόμη ένα δεδομένο, ότι οι κατηγορούμενοι ήταν εξαγριωμένοι και τον έβριζαν, επίσης ότι δεν κρατούσε μαχαίρι, κάτι που έχει επιβεβαιωθεί από αστυνομικούς και άλλους μάρτυρες.

Είναι ξεκάθαρο, λοιπόν, το λέμε εδώ για να αναδείξουμε τα ψέματα που είπε η κυρία Λ., η οποία φαίνεται ξεκάθαρα πως δεν ξέρει τίποτα, αφού είχε πει ότι δεν υπάρχει μαχαίρι. Αρνείται το αυτονόητο, άρα τον κοινό τόπο. Άρα λέει ψέματα στην κατάθεσή της. Επιπρόσθετα εντύπωση προκαλεί ότι η ίδια δηλώνει ότι είδε από μεγάλη απόσταση τον ακριβή αριθμό των λακτισμάτων. Τέλος, η ίδια δήλωσε ότι τα χτυπήματα συνέχισαν και έξω από το κατάστημα, άλλωστε την κατάθεσή της η οποία βρίσκεται σε πλήρη αντίφαση [...]

Και αυτό επιβεβαιώνεται από την υπεράσπιση, με το σήμα. Το σύνολο των αστυνομικών που κλήθηκαν με σήμα Ε52 [...] στην κατάθεσή του ο αστυνομικός δήλωσε πως μιλάμε για έναν αξιόμαχο δράστη, ενός ατόμου που φέρει μαχαίρι και τζάμι και κινείται απειλητικά προς τον κόσμο. Σε ερώτηση δε του συνηγόρου, αν συνέτρεχαν λόγοι για τη σύλληψη, του απάντησε πως «να, φυσικά, γιατί επρόκειτο για έναν άνθρωπο εν ζωή». Παρά τις ανακρίβειες της κυρίας Λ. που μόνο εκείνη έχει δει. Από το βιντεοληπτικό υλικό της δικογραφίας, αν και αναφέρει ότι ήταν δίπλα στο περιστατικό, δεν ήταν εμφανής η παρουσία της, παρά μόνο λίγα λεπτά μετά το περιστατικό.

Η κα Λ. δεν είναι αξιόπιστη μάρτυρας, δεν φαίνεται στο βιντεοληπτικό υλικό, κάτι που δεν συμβαίνει με τον κύριο Κ.Φ. που φαίνεται στο υλικό. Είναι μια κατάθεση κατασκευασμένη και είναι κομμένη και ραμμένη σε πολλά σημεία. Ο μάρτυρας Κ.Φ. είδε κόσμο, άκουσε φασαρία, φωνές. Είδε τον εκλιπόντα να χτυπά την μπροστινή πόρτα, εν συνεχεία να λέει ότι έσπασε η τζαμαρία απ' έξω. Έχει αποτυπώσει ότι ο ο εκλιπών έχει χτυπήματα μόνο από τον κατηγορούμενο και από πουθενά αλλού. Επίσης μιλάει για προσπάθεια του κοσμηματοπώλη για να του πολτοποιήσει το κεφάλι, ενώ χαρακτηρίζει τον κύριο Χορταριά ως έναν άνθρωπο που χτυπάει με ζέση. «Στα 11 δευτερόλεπτα. Ο κοσμηματοπώλης ήταν πιο ασούμπαλος». Επίσης αποτελεί τον μοναδικό μάρτυρα που αναφέρει τον κ. Χορταριά να του έχει κολλήσει μαχαίρι στο λαιμό, πράγμα που φυσικά δεν ισχύει. Προβαίνει σε χαρακτηρισμούς ότι «αυτό που λέμε στην μπέσα, ότι άνθρωπο που βρίσκεται κάτω, δεν τον χτυπάς». Οι κατηγορούμενοι δεν τον χτύπησαν όταν ήταν πεσμένος και άοπλος. Η κατάθεσή του θα πρέπει να θεωρηθεί τουλάχιστον μη αξιόπιστη, γιατί όπως είπε έλαβε κατήχηση για να μην πει για το μαχαίρι. Αλήθεια, τι σημαίνει κατήχηση, κυρία πρόεδρε, για

να αποκρύψει το μαχαίρι; Άρα όσα λες είναι στα πλαίσια κατήχησης, και φυσικά σε συγκεκριμένους χώρους που έχουμε αναφερθεί. Όταν λαμβάνεις κατήχηση για την μη ύπαρξη μαχαριού, προφανώς όλη σου η κατάθεση είναι μια κατήχηση.

Στη συνέχεια κατέθεσε ο Β., ο οποίος βρισκόταν στον «Βενέτη». Βλέποντας ο μάρτυρας τον Ζαχαρία Κωστόπουλο τον αξιολόγησε ως έναν άνθρωπο πολύ προβληματισμένο. Αναφέρει ότι κάποια στιγμή, ο νέος άνθρωπος, 33 ετών, που προσπαθεί με πυροσβεστήρα να σπάσει την πόρτα και δεν τα καταφέρνει, δεν είναι ένας δυνατός άνθρωπος, είναι ένας αδύναμος άνθρωπος, είναι ένας άνθρωπος ο οποίος έχει ήδη ισχαιμικό επεισόδιο. Αναφέρει ότι κάποια στιγμή έσπασε τα τζάμια απ' έξω και ότι οι κατηγορούμενοι προσπαθούσαν να τον κρατήσουν μέσα. Αναφέρει τις κλωτσιές ως επιπόλαιες και ότι κινδύνευαν να τραυματιστούν και οι ίδιοι. Αν και ευρισκόμενος στον «Βενέτη» ο Κωστόπουλος φώναξε «μην κλείνετε τα μάτια», στην κατάθεσή του ανέφερε ότι έδειχνε να είναι ναρκομανής, ότι οι κλωτσιές ήταν επιπόλαιες ενώ στο πρωτοβάθμιο ότι ήταν λιντσάρισμα. Κρατάμε τα τελευταία.

Η κατάθεση της Χριστίνας Βαρβία, η οποία δεν αιτιολόγησε πώς πληρώνεται. Έχει μια σημασία, οι οικονομικές δυνατότητες της της υποστήριξης κατηγορίας. Έρχεται μια γυναίκα από την Αγγλία που είναι ιδιώτης, συνεργάζεται με δημόσιο πανεπιστήμιο, λέει ότι πληρώνεται από κάποιες, τέλος πάντων, χορηγίες, ένα πλαίσιο νεφελώδες, όμως έχει πολύ μεγάλη σημασία το εξής: ότι καλείται για να αξιολογήσει το υλικό και στο τέλος της κατάθεσής της μιλάει για μια σίγουρη κλωτσιά.

Αυτή η αμερόληπτη, υποτίθεται, μάρτυρας, η οποία φυσικά είναι κατ' εντολή της υποστήριξης κατηγορίας.

Εντύπωση άλλωστε προκαλεί το πώς μπορεί να συνδράμει [...] Απορίας άξιο είναι επίσης πώς μια ομάδα ιδιωτικών ερευνητών αποτελεί μέρος δημόσιου φορέα. Ποια θα είναι η πηγή χρηματοδότησης η οποία αναζητείται μετά την ολοκλήρωση της έρευνας, δεν μας ανέφερε καμία πηγή χρηματοδότησης, κάτι που αμφισβητεί και την αξιοπιστία της. Απορίες σχετικά με τη βασιμότητα της έρευνας [...] ενώ επιφυλάσσεται να αποφανθεί λέγοντας ότι κάποιες στιγμές είναι λίγο θολό. Ειδικότερα η ίδια προσπαθεί, ότι από τις εννιά κινήσεις, όχι λακτίσματα, μόνο η μία ήταν αυτή που ήρθε σε επαφή με το κεφάλι του, χωρίς η ίδια να μπορεί να επιβεβαιώσει τις υπόλοιπες.

Συνεχίζοντας στο υπ' αρ. 212 φύλλο της [πρωτοβάθμιας] απόφασης [...] «τα χτυπήματα που τον έχουν χτυπήσει είναι από 1 ως 8», χωρίς να μπορεί να καταθέσει αν έστω μια τον χτύπησε στο κεφάλι. Κατέστη αδύνατο να εντοπιστεί το μαχαίρι από το ερευνητικό τμήμα. Από τη μια μας μιλάει για ένα βέβαιο χτύπημα και από την άλλη μας λέει ότι δεν είδαν μαχαίρι.

Π.Χ., μακρινός συγγενής του θυματος, ο συγκεκριμένος μάρτυρας από την τηλεόραση παρακολουθώντας κατέληξε στο συμπέρασμα ότι εφαρμόστηκε ο νόμος του Λιντς. Παραβέποντας ότι κρατούσε μαχαίρι, ότι πήρε ένα κομμάτι γυαλί και ότι οι συνάδελφοί του κατέθεσαν ότι πήραν σήμα για Ε52.

Η κατάθεση του καθηγητή του Παντείου Πανεπιστημίου αποτελεί μία ακόμα προκάτ κατάθεση, είναι θλιβερό να δίνονται τέτοιες καταθέσεις από πανεπιστημιακούς. Λέει, προκλητικά, χαρακτηριστικά, και εντελώς ατεκμηρίωτα, ότι είναι η επιτομή του ρατσιστικού εγκλήματος, διότι

το θύμα έχει αυτές τις ιδιότητες που ο δράστης αποστρέφεται. Παραλείποντας ότι - το ουσιώδες - δεν ξεκίνησε μια επίθεση λόγω των χαρακτηριστικών. [...]

Ένα σημαντικό στοιχείο που αποτυπώθηκε στην εξέταση των μαρτύρων: η Λ.Ι, η ίδια με απόλυτη βεβαιότητα κατέθεσε ότι αποκλείεται να έκανε κάτι τέτοιο... ενώ είχαν μόνο τηλεφωνική επικοινωνία και δεν ήταν σε θέση να γνωρίζει την καθημερινότητά του. Η ίδια δε γνώριζε να απαντήσει σε ερώτηση για το αν παρακολουθούσε πρόγραμμα απεξάρτησης από το ΚΕΘΕΑ. Όλα αυτά επειδή γνώριζε τον Κωστόπουλο μέχρι την εφηβεία του.

Έρχεται αργότερα η κατάθεση της κυρίας Τοσονίδου, που μάλλον αποτελεί συνδικαλιστική ανακοίνωση του κλάδου και, εντελώς απαράδεκτα, εκφέρει απόψεις περί ρατσιστικού εγκλήματος, κάτι που έχει αξιολογηθεί και από τον Άρειο Πάγο. Το μόνο επιστημονικό που είπε στο μανιφέστο είναι ότι δεν μπορεί να γίνει ΚΑΡΠΑ με κάποιον δεμένο πισθάγκωνα.

Και με χαρακτηριστική εμπάθεια η δημοσιογράφος, η κ. Λούκα, που κατά σύμπτωση δεν είναι αυτόπτης μάρτυρας. Η δε αναφορά της σε προκλητικές αναρτήσεις του Χορταριά, δεν επιβεβαιώνεται [...]

Άλλη μια αναφορά σε αυτό πλαίσιο των μη αυτοπτών μαρτύρων αποτελεί η κατάθεση του τεχνικού συμβούλου Καραθανάση. Στον αντίποδα των καταθέσεων των αυτοπτών μαρτύρων, έρχεται και η κατάθεση της Αφροδίτης Φράγκου. Η ιατροδικαστική της κας Φράγκου εντελώς τυχαία ήταν υπογεγραμμένη από τον κύριο Καλόγρηνα, και το σημαντικότερο είναι ότι η δικαιοσύνη αποφάνθηκε ότι είναι αθώς και ο ίδιος έχει προβεί σε μηνύσεις.

Η κα Χριστίδη, που προσπάθησε να περιγράψει της κινήσεις «fight or flight», [...]

Ακολούθως, από πλείστες καταθέσεις συνάγεται ότι έγινε μια προσπάθεια δαιμονοποίησης του κατηγορούμενου Χορταριά.

Ο κύριος Σταμέλλος ατελέσφορα προσπάθησε να μιλήσει για μια συντεχνιακή απόκρυψη των καταστημάτων προκειμένου να αποκρύψουν το τι συνέβη. Ο ίδιος αναφέρθηκε αβασίμως και χωρίς αποδείξεις σε κάμερες που δήθεν την επόμενη μέρα άλλαξαν θέση καταγραφής και έκανε λόγο για άρνηση των εργαζομένων των γύρω καταστημάτων να καταθέσουν.

Ιδιαίτερη προσπάθεια κατέβαλε στο να μιλήσει για αναρτήσεις που έκανε από ψεύτικο λογαριασμό, λογαριασμό τον οποίο θα μπορούσε να δημιουργήσει ο οποιοσδήποτε. Έχει ενδιαφέρον ότι ένας δημοσιογράφος που έχει κάνει έρευνα [...] με στόχο να σπλώσει τη φήμη και το όνομα ενός ανθρώπου, μοναδικός στόχος της κατάθεσης ήταν ο αποπροσανατολισμός του δικαστηρίου.

[...] ο μάρτυρας Τ. [διαβάζει εν τάχει] μόνο αποπροσανατολιστική θα μπορούσε να κριθεί.

Υπάρχει η πολύ σημαντική κατάθεση του Τ.Ε., του διασώστη που έφτασε στο σημείο [...] ανεφέρει ο μάρτυρας ότι είχε ένα θλαστικό τραύμα στο κεφάλι και εκδορές. Ωστόσο δεν τα κατάφερε να τον περιθάλψει και περιέγραψε ότι είχε ένα βλέμμα απλανές. Μόλις ολοκληρώθηκε η χειροπέδηση, πλησίασε και ανέφερε ότι το χρώμα του ήταν κανονικό και ότι είχε σφυγμό. «Με το που ήρθε το ασθενόφορο και έβαλα πάνω τον Ζαχαρία Κωστόπουλο διαπίστωσα ότι δεν είχε σφυγμό» [...]

Προφανώς υπάρχουν ευθύνες για τη μη προσπάθεια ΚΑΡΠΑ και ανάνηψης γιατί ο άνθρωπος αυτός

είχε δεματικά εκείνη τη στιγμή. Ακόμα θεωρεί ότι δεν ένιωθε πόνο καθώς έπιανε το γυαλί με το γυμνό του χέρι [...] Ο μάρτυρας θεώρησε ότι δεν χρειάζεται να παρέμβει ιατρικώς πέρα από την περίδεση στο κεφάλι. [...]

Ιδιαίτερη αποδεικτική αξία έχουν όσα κατέθεσε ο κ. Σ.Κ., επικεφαλής με 100 περιστατικά και ανθρώπους να έχει σωσει και του έμπειρου διασώστη δίνει κατάθεση και φωτίζει [...] «η εικόνα του θύματος δεν ήταν ανησυχητική» [...] Αναφέρεται, λοιπόν, ενώπιόν σας ότι πήρε το γυαλί [...] Τονίζει δε με την εικόνα του θύματος, ότι το θύμα είχε μειωμένο επίπεδο συνείδησης το οποίο δεν σχετίζεται με τα χτυπήματα και θα είχε άλλη συμπτωματολογία. Δεν υπήρχαν οι [...] σπασμοί, επεσήμανε δε ότι ήταν εντάξει και εν συνεχεία, στο φορείο έγινε κυανωτικός. Ως προς το ισχαιμικό, αναφέρει ότι είχε ξεκινήσει από την εμπειρία του τουλάχιστον μισή ώρα πριν. «Είχε παραπαίοντα βηματισμό». Η δε μαρτυρία του κου Σιδηρόπουλου έχει ιδιαίζουσα σημασία, γιατί είναι από 18ετίας καθηγητής του κλάδου.

Ιδιαίτερη αξία έχει και η μαρτυρία της κυρίας που είχε το μαγαζί στη γωνία Βερανζέρου και Πατησίων που λέει για τον Κωστόπουλο ότι φαινόταν ότι βίωνε πολύ έντονο στρες και φώναζε σαν να βρισκόταν σε κρίση πανικού. Αναφέρει δε και εκείνη εμφανή σημάδια αστάθειας στο βάδισμα του θύματος. Ήταν με τρία άτομα και έκανε προσπάθεια να εισέλθει στο κατάστημα και του έδωσαν λίγο νερό [...]

Ιδιαίτερο ενδιαφέρον η κατάθεση του κ. Γ., ο οποίος εργαζόταν απέναντι από το κοσμηματοπωλείο, και ανέφερε πως ήταν σε κατάσταση αμόκ: «πετώντας κάτω κοσμήματα και ό,τι έβρισκε μπροστά του». Κατά την εντύπωσή του το κάτω μέρος το έσπασε με το κεφάλι και όπως έβγαινε έσπασε και την υπόλοιπη. Αυτή είναι η άποψη του μέσου κοινωνού, κα πρόεδρε, αναφέρεται και στον φόβο που του δημιουργήθηκε λόγω του μαχαιριού. Ως προς το συμβάν με το γυαλί και την τζαμαρία, αναφέρει ότι οι κατηγορούμενοι παρέμειναν εκεί. «Ένας αστυνομικός του δίνει κλωτσιά από πίσω, ένας άλλος με γκλομπ», τονίζει ο μάρτυρας. Μόλις εντόπισε τον Χορταριά ανέφερε πως πέταξε το μαχαίρι μέσα στο κοσμηματοπωλείο, κάνει αναφορά στη συζήτηση που είχε με τον εντολέα μου, αμέσως μετά το συμβάν. Τονίζει ότι έσπασε τα τζάμια όταν έβγαινε ο Κωστόπουλος ο οποίος κρατούσε το μαχαίρι όταν βγήκε από την τζαμαρία και κατευθυνόταν προς τον κόσμο.

Επισημαίνει δε, ότι ο εντολέας μου παραδόθηκε αυτοβούλως χωρίς να έχει προηγηθεί ένταλμα και σύλληψη, γεγονός που επιβεβαιώθηκε και στον ανακριτή τονίζοντας ότι πρόκειται για πολύ καλό άνθρωπο.

[Η μάρτυρας] Κ.Σ, ενώπιον του ανακριτικού τμήματος η κατάθεσή της πρέπει να θεωρηθεί βαρύνουσας σημασίας.

Συγκεκριμένα αναφέρει ότι δεν τηρήθηκε το πρωτόκολλο σύλληψης, επί λέξει αναφέρει ότι όφειλε να κοιτάξει αν έχει σφύξεις, παλμό, αιμορραγία. Δεν είδε στο βιντεο να έκανε αυτές τις κινήσεις, μπορεί να τις έκανε πριν, αναφέρει.

Καθώς και το ότι το δεματικό της αστυνομίας έπρεπε να κοπεί μόλις μπήκε στο ασθενοφόρο με βεβαιότητα ήταν ένας ακέραιος άνθρωπος, τονίζοντας ότι αν υπήρχε μια διαφορετική διαχείριση και εκτίμηση της κατάστασης, θα είχαμε μια διαφορετική έκβαση και πολύ πιθανόν αυτός ο άνθρωπος να ήταν ακόμα στη ζωή.

Ο τελευταίος μάρτυρας, ο κύριος Π., ο οποίος γευμάτιζε με τον κύριο Χορταριά στη «Ρούμελη», είπε ότι είδε το θύμα να σπάει το μαγαζί με τον πυροσβεστήρα, ανοίγοντας και ένα μικρό μέρος της τζαμαρίας με το κεφάλι στην προσπάθειά του να σπάσει τα επικίνδυνα κομμάτια της τζαμαρίας που αιωρούνταν πάνω απ' το κεφάλι του θύματος. Η μαρτυρία του έχει ιδιαίτερη αποδεικτική αξία, ενημέρωσε τον εντολέα μου ο οποίος τον αφοπλισε. Εξόχως σημαντική θα πρέπει να θεωρηθεί η κατάθεση του κου Π., ο οποίος κατέθεσε ειλικρινώς πως βρισκόταν σε ένα σημείο που δεν υπήρχε ιδιαίτερη οπτική επαφή.

Συγκεκριμένα, περπατώντας στην οδό Πατησίων είδε καταστήματα να κατεβάζουν ρολά, άρα αυτός που εισέρχεται, του δημιουργούσε τον πανικό του κινδύνου. Είχαμε μια ληστεία εν εξελίξει. Συνεχίζοντας είπε με μεγάλη βεβαιότητα ότι μετά τον αφοπλισμό του, έπειτα έγινε σύλληψη από αστυνομικούς κι έπειτα υπήρχε μια λίμνη αίματος. Η λίμνη αίματος έχει να κάνει με τον χώρο που βρέθηκαν οι αστυνομικοί, και όχι με τον χώρο που έδρασαν, όπως έδρασαν, οι κατηγορούμενοι. Η κατάθεση αυτή διελευκάνει πλήρως πότε έλαβαν χώρα τα αιματηρά επεισόδια, τα οποία μπορεί να συνέβαλαν σε ένα μεγάλο ποσοστό στον θάνατο του Κωστοπούλου.

Τέλος, ιδιαίτερη σημασία υπάρχει και στον ρόλο του Σ. Τσ., [σ: «άνδρα με το κίτρινο μπλουζάκι»] τον οποίο πολλοί μάρτυρες κατέθεσαν ότι είχε πρωταγωνιστικό ρόλο. Ο συγκεκριμένος άνθρωπος φάνηκε να κρατάει ένα γκλοπ [...] Οι αστυνομικοί είπαν ότι δεν ανήκει στο σώμα και δεν τον γνωρίζουν. Μάρτυρες αναγνωρίζουν πως πρόκειται για έναν Τούρκο: «Πρόκειται για το ελληνικό ψευδώνυμο του Σ. Τσ., ενός βίαιου ανθρώπου», και μάλιστα κάνουν λόγο για περιστατικό βίαιης συμπεριφοράς. Πρόκειται για τον Σ. Τσ., ο οποίος παρουσιάζεται ως ένα άτομο επικίνδυνο. Δεν μπορεί αυτό να μην έχει σχέση στην ψυχολογία και στο ιατρικό στρες του εκλιπόντος.

Σε κάθε περίπτωση, ερχόμαστε στο συμπέρασμα ότι αυτό το συμβάν ήταν ιδιαίτερα στρεσογόνο για τον εκλιπόντα.

Ο ίδιος [ο Σ. Τσ.] αναφέρει ότι «ήταν σε αλλόφρονα κατάσταση» και ότι ο ίδιος προσπάθησε να τον ηρεμήσει καθώς έβγαζε άναρθρες κραυγές. Το συγκεκριμένο γεγονός επιβεβαιώνουν και οι υπόλοιποι μάρτυρες, όπως οι υπάλληλοι του καταστήματος «Βενέτη». Επιπροσθέτως, αναφέρει με μεγάλη βεβαιότητα ότι τον είδε να ψάχνει τα συρτάρια και την ταμειακή μηχανή, αλλά δεν δήλωσε ότι είχε πρόθεση να κάνει ληστεία, σε αντίθεση με άλλους αυτόπτες, αλλά είδαν έναν άνθρωπο να χτυπά την ταμειακή μηχανή. Ακολούθως «κρατούσε εκείνο το μαχαίρι με τη μαύρη λαβή», [...] καμία αμφιβολία δεν υπάρχει όσον αφορά τα λεγόμενά του. «Μιλάμε για αγρίμι, δεν μπορούσαν να του βάλουν χειροπέδες, προσπαθούσαν να τον συμμορφώσουν με καμία επιτυχία, δεν το έχω ξαναζήσει αυτό το πράγμα, ήταν πρωτοφανές». Ο ίδιος έκανε λόγο «δεν τα βλέπεις αυτά ούτε στις ταινίες». Βρισκόταν εν εξάλλω και αν δεν είχαν επέμβει οι αστυνομικές αρχές ενδεχομένως να είχαμε και παραπάνω θύματα.

Κυρία πρόεδρε, όπως καταλαβαίνετε, η θέση του κατηγορουμένου είναι η άρνηση κατηγορίας, η μη πλήρωση της αντικειμενικής υπόστασης του εγκλήματος της θανατηφόρας σωματικής βλάβης. Προφανώς η αναφορά στις κυρίες ενόρκους. Αν η σωματική βλάβη είχε επακόλουθο τον θάνατο του παθόντος, επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι 10 ετών το οποίο χαρακτηρίζεται έγκλημα αποτελέσματος και όχι εκ δόλου.

Σύμφωνα με το αρ. 29 του ΠΚ, από αμέλεια τελούμενο βάσει του αρ. 28 ΠΚ για τη θεμελίωση της οποίας από έλλειψη της προσοχής την οποία όφειλε κατά τις περιστάσεις και μπορούσε να καταβάλει είτε δεν πρόβλεψε το αξιόποιο αποτέλεσμα που προκάλεσε η πράξη του, είτε το πρόβλεψε ως δυνατό, πίστεψε όμως ότι δεν θα επερχόταν [...] και ότι υπάρχει αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ της ενέργειας και του επελθόντος αποτελέσματος του θανάτου. Απαραίτητο να υπάρχει αυτό που λέμε συνάφεια κινδύνου, δηλαδή το βαρύτατο αποτέλεσμα να συνιστά πραγμάτωση εκείνου του κινδύνου [...] επέλευση αποτελέσματος, αντικειμενική παράβαση [...] η λεγόμενη εξωτερική αμέλεια. Η δυνατότητα πρόβλεψης του αποτελέσματος που έχει να κάνει με την προσφορότητα της πράξης, αντικειμενικός αιτιώδης σύνδεσμος, συνάφεια κινδύνου μεταξύ της παράβασης καθήκοντος επιμέλειας, της πλημμελούς συμπεριφοράς και του αποτελέσματος. Σύμφωνα με τη θεμελιώδη αρχή «*impossibilium nulla est obligatio*».

Η έννομη τάξη μπορεί να επιδιώκει την αποφυγή ενός ανεπιθύμητου αποτελέσματος, μόνο αξιώνοντας επιμελή [...] των κανόνων απέναντι στα αγαθά. Εφόσον ο κανόνας δικαίου τότε μόνο δεσμεύει, οπότε έχει και λόγο ύπαρξης, όταν απαγορεύσει συμπεριφορά επικίνδυνη και ως επικίνδυνη μπορεί να θεωρηθεί μόνο εκείνη που έχει αντικειμενικά δυνατότητα πρόκλησης του αποτελέσματος.

Μόνο αν το αποτέλεσμα είναι αντικειμενικά αποφευκτό δεσμεύει ο κανόνας επιμελείας, κατά συνέπεια δεν αρκεί ο αντικειμενικός αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ συμπεριφοράς και αποτελέσματος κατά τη θεωρία του ισοδύναμου των όρων, αλλά απαιτείται επιπλέον το αποτέλεσμα να συνιστά πραγμάτωση εκείνου του κινδύνου που έθεσε ο δράστης με την πλημμελή συμπεριφορά του, δηλαδή του κινδύνου που δεν θα είχε προκληθεί αν είχε συμπεριφερθεί επιμελώς.

Πώς ένα, το πολύ δύο λακτίσματα, έρχεται σε επαφή με την κρανιοεγκεφαλική του χώρα να μπορούν αυτά να επιφέρουν τον θάνατο; Αυτό συνάγεται και από το δεδομένο της αιτιολογίας θανάτου. Φαντάζομαι συμφωνούμε ότι δεν είχε καμία σχέση με το σώμα του Κωστόπουλου ο Αθανάσιος Χορταριάς. Επίσης, αυτό που αποτυπώνεται ευθέως είναι η σφοδρότητα των χτυπημάτων και θλαστικών τραυμάτων που προκάλεσε στον εαυτό του ο Ζαχαρίας Κωστόπουλος, στην προσπάθειά του να φύγει, εξετάζοντας την συμπεριφορά του, ο θανών, προσκρούοντας σε διάφορα αντικείμενα και κατά την προσπάθεια των αστυνομικών οργάνων να πραγματοποιήσουν τη σύλληψή του. Ως μετρίως συνετός ο κατηγορούμενος δεν θα μπορούσε να προβλέψει τη δυνατότητα της επέλευσης του θανάτου. Περαιτέρω ο κατηγορούμενος επέβαλε την επιβαλλόμενη προσοχή ώστε να μην προβεί σε λακτίσματα τα οποία θα προκαλούσαν το θάνατο. Προσπαθούμε να αποσυνδεσουμε την έννοια του θανάτου από τις σωματικές βλάβες.

Τη στιγμή που ο Ζακ Κωστόπουλος εξήλθε του καταστήματος, ο κατηγορούμενος σταμάτησε οποιαδήποτε παραπάνω ενέργεια. Η πραγμάτωση της αντικειμενικής υπόστασης στα εγκλήματα αποτελέσματος, προϋποθέτει επενέργεια επί υλικού αντικειμένου, δηλαδή μια μεταβολή στον εξωτερικό κόσμο η οποία διακρίνεται από τη συμπεριφορά που την προκάλεσε. Απαιτείται δε να υπάρχει και αντικειμενικός αιτιώδης σύνδεσμος που είναι στοιχείο της αντικειμενικής υπόστασης. Κατά την κρατούσα άποψη η ύπαρξη αντικειμενικού αιτιώδους συνδέσμου κρίνεται κατά τη θεωρία του ισοδύναμου των όρων. Αν το περιστατικό αυτό δεν είχε πραγματωθεί θα είχε επέλθει το αποτέλεσμα; Αν η απάντηση είναι αρνητική, τότε το εν λόγω περιστατικό είναι ως εκ των ουκ άνευ.

[...]

Ειδική αναφορά πρέπει να γίνει και στο θεωρητικό ζήτημα. Ο αντικειμενικός καταλογισμός καταλύεται όταν η αιτιώδης διαδρομή είναι παντελώς άτυπη και γι' αυτό δεν είναι αντικειμενικά προβλέψιμη. Το αποτέλεσμα δεν συνιστά πραγμάτωση του κινδύνου που αυτός έθεσε, αλλά ενός άλλου, παντελώς εξαιρουμένου των δυνατοτήτων ελέγχου του, ήταν προϊόν τύχης, διότι η πράξη του ήταν μεν πρόσφορη ως προς το αποτέλεσμα, δεν ήταν όμως πρόσφορος ο αιτιώδης σύνδεσμος.

Δεν συνιστά πραγμάτωση εκείνου ακριβώς του κινδύνου από άδικη συμπεριφορά του δράστη, αλλά άλλου κινδύνου, που αυτός δεν μπορούσε να ελέγξει αντικειμενικά, δεν είναι δικό του το έργο. Πραγματώνεται όχι ο κίνδυνος της πράξης, αλλά άλλος εγγενής. Οι λόγοι που οδήγησαν στον θάνατο του Ζαχαρία Κωστόπουλου, βάσει της έκθεσης του κ. Καλόγρηνα, [...] η οποία και παρατήρησε οίδημα των καρδιακών κυττάρων, μπορεί να είναι ψυχολογικοί σε άλλες περιπτώσεις. Ο ίδιος μιλάει για ψυχολογικό στρες. Προσθέτει ότι αυτό είναι γνωστό σε κάποιον που έχει στεφανιαία νόσο. Εμείς δεν λέμε ότι αυτές οι κακώσεις που έγιναν στο χέρι ή στο πόδι ή από τα τζάμια ή από το τραπέζι είναι περισσότερο ή λιγότερο συμμετέχουσες, είναι τέσσερις διαφορετικές αιτίες. Όλα τα χτυπήματα συνολικά ενεργοποίησαν αυτόν τον μηχανισμό ισχαιμίας του μυοκαρδίου, «δεν μπορώ να πω» λέει «ποιο απ' όλα τα τραύματα επιτέλεσαν». Ωστόσο, όσον αφορά την ένταση των κακώσεων αυτών, θα μπορούσε να είναι εν δυνάμει μια επικίνδυνη σωματική βλάβη, σίγουρα δεν ήταν βαριά.

Οι ισχαιμικού τύπου αλλοιώσεις, η απάντηση είναι μπορεί, δηλαδή αν κάποιος περάσει από μια τζαμαρία και κοπεί σε δέκα σημεία, προφανώς. Δεν υπάρχει τρόπος να ποσοστοποιήσουμε την συμμετοχή των τραυμάτων με βάση τη συμμετοχή του μηχανισμού στρες, δεν υπάρχει τρόπος να το κάνουμε. Μετά το περιστατικό που αυτοτραυματίστηκε σε τραπέζι, τα υπ' αρ. 2 και 3 είναι συμβατά σε πρόσκρουση επί ανενδότη επιφάνειας σχήματος Γ και θα μπορούσε να είναι αυτή η κόχη, που καμία σχέση δεν έχει με τον κ. Χορταριά. Δηλαδή αναφέρεται στο [...] δικαστήριο, ελάχιστα μικρά κύτταρα έχουν βγει από τα τριχοειδή. Ειδική αναφορά σε όλα εκείνα τα σημεία της κατάθεσης του κ. Καλόγρηνα [...] εμείς δεν ψάξαμε ποτέ τον ιατρικό του φάκελο [...] Αναφέρει: «Εγώ πάντως είμαι 23 χρόνια στην ιατροδικαστική υπηρεσία, δεν είναι η δική μου εμπειρία που θέλω να τονίσω, είναι της υπηρεσίας, δεν μπορούμε να χρονολογήσουμε τη βλάβη». Δεν σας το λέει αυτό ο Καλόγρηνας, αυτό το κατέθεσε εν αντιθέσει με την άποψη του κ. Ευτυχιάδη που είπε ότι μπορούμε να χρονολογήσουμε.

Εν συνεχεία, είναι κρίσιμο να αξιολογηθεί εάν έχει τύχει στο παρελθόν να αναγράψεις τέτοια αιτιώδη σχέση σε ιατροδικαστική έκθεση. Δηλαδή μη θανατηφόρες κακώσεις και ισχαιμία του μυοκαρδίου και απαντά «ναι, σε τροχαίο». Ταυτίζει δηλαδή το τροχαίο με αυτό που είχαμε εδώ. Αυτή είναι η εμπειρία του. Θα ήταν καλύτερο να στηριχθεί στη διεθνή βιβλιογραφία και λιγότερο, σύμφωνα με τα λεγόμενά του, στην καθημερινή πρακτική. Η όλη του γνώση έχει να κάνει με δύο τροχαία και μόνο. Επίσης απέφυγε πολλές φορές να απαντήσει εάν είναι στο γνωστικό του αντικείμενο. Δεν μπορεί να ξέρει, δηλαδή, εάν έχει εγκατασταθεί πιο πριν η ισχαιμία. Αντιεπισημονικά σε σχέση με τον φάκελο, απαντά πως δεν χρειάζεται σε τέτοιο περιστατικό. Κατόπιν ερωτήσεων απαντά και πάλι ότι δεν είναι στο γνωστικό του αντικείμενο. Τελικά τι ξέρει ο κύριος Καλόγρηνας; Ακόμα και σε ερώτηση για το εάν τα αντιρετροϊκά φάρμακα επηρεάζουν την

καρδιά, απαντά πως πρέπει να ερωτηθεί λοιμοξιολόγος. Απαντά πάλι ότι δεν ξέρει γιατί δεν είναι κλινικός γιατρός, αυτή είναι η γνώση της αυθεντίας [...] «δεν μπορώ να αποκλείσω την υπερδιέγερση που είχε από την προσπάθειά του να ξεφύγει».

Το μέγιστο χρονικό σημείο απόκλισης των χτυπημάτων από τον θάνατο, στη χειρότερη των περιπτώσεων, δεν ξεπερνάει τα 25 λεπτά, αν και υπάρχει αίσθηση ότι είναι 17.

Σε ερώτηση που έγινε στην κυρία Μαριανού, αν το υπ' αρ. 20 είναι το σοβαρότερο, απαντά «ναι, θα μπορούσε να παρατηρηθεί», κατά τ' άλλα φταίει το χτύπημα του Χορταριά [...] «Κοιτάζτε μπορεί να μαλώσουμε οι δυο μας και εγώ ξαφνικά να πέσω κάτω», μας το λέει η κ. Μαριανού «δεν μπορώ να το αποκλείσω», εκείνοι που έχουν το βάρος απόδειξης σας λένε αυτά, η ίδια η κ. Μαριανού. Ο κ. Ευτυχιάδης εκκινώντας την κατάθεσή του ξεκινά λέγοντας πως υπήρχε μια ισχαιμία...

Πρόεδρος [παρεμβαίνει]: Να ρωτήσω κάτι, κύριε συνήγορε; Είναι από το κείμενο που είπατε θα μας δώσετε; Μήπως να το αναπτύξετε πιο συνοπτικά;

Γλύκας: Πρέπει να τα πούμε όλα.

Πρόεδρος: Όλα, αλλά συνοπτικά.

Παπαρρούσου: Κυρία πρόεδρε, απόφαση θα έχουμε σήμερα;

Πρόεδρος: Δεν γνωρίζουμε, δεν μπορούμε να σας απαντήσουμε, η ώρα περνάει και δεν γνωρίζω. Έχετε ακόμα καμία ώρα, κύριε συνήγορε;

Γλύκας: Τουλάχιστον!

Πρόεδρος: Συνεχίστε...

Γλύκας: [Συνεχίζει αγόρευση για κατηγ. Χορταριά] Το επόμενο κομμάτι που είναι σημαντικό, έχει να κάνει με την κατάθεση του κυρίου Ευτυχιάδη, ο οποίος ανέφερε πως υπήρχε μια πρόσφατη εγκατάσταση της ισχαιμίας [...] Έχει αναφέρει ότι μάξιμουμ στις τέσσερις ώρες θα πρέπει να αρχίσουν να φαίνονται οι αλλοιώσεις, και ότι χρειάζεται τουλάχιστον μισή ώρα. Στο πρωτοβάθμιο είπε ότι χρειάζονται τουλάχιστον δύο ώρες. Να έρχεται ένας κρατικός λειτουργός και ο ίδιος να λέει μεταγενέστερα ότι οι 1-2 ώρες, γίνονται μισάωρο. Και εκείνος κάνει μια ξεκάθαρη προσπάθεια αλλοίωσης μη εισφέροντας στοιχεία, ελέγχεται, τουλάχιστον ελέγχεται!

Εδώ δεν υπάρχει ιατρικός φέκελος του ασθενούς με AIDS(sic) [Σχόλια από το κοινό: «HIV!»] Με δεδομένο ότι είναι φορέας του AIDS δεν εξετάστηκε, θύμος αδένας, σπλήνα, πάγκρεας γιατί όλα αυτά προσβάλλονται από τον ιό... Από εκεί και πέρα μπορούμε να πούμε ότι μέχρι 4 ώρες μάξιμουμ πρέπει να φαίνονται οι αλλοιώσεις. Αναφέρει επίσης πως και να κάνει επίσημο έμφραγμα του μυοκαρδίου που περιλαμβάνει λεμφοκύτταρα [...] [διαβάζει κατάθεση Ευτυχιάδη] «Αν δεν είχαμε κακώσεις θα μπορούσαμε να μιλήσουμε για οτιδήποτε άλλο», άκουσον, άκουσον! Εφ' όσον έχουμε κακώσεις το αποδίδουμε εκεί, για να γλιτώσουμε. Αν δεν είχαμε κακώσεις θα το ψάχναμε κι άλλο, αλλά αφού δεν είχαμε, ας το αποδώσουμε εκεί. Ένα άλλο είναι οι επικοινωνίες του με τον κύριο Καλόγρηνα για το που θα αποδώσουν την αιτία θανάτου. [Διαβάζει] «Μετά από ενδελεχή συζήτηση είδαμε ότι δεν υπάρχει άλλη αιτία και δεν μπορούσαμε να ξεφύγουμε από τις κακώσεις,

προβληματιστήκαμε, όπως σε όλα τα περιστατικά που παρουσιάζουν δυσκολία. Δεδομένου ότι είχαμε κακώσεις που δεν αποτελούσαν αιτία θανάτου. Με αποτέλεσμα να προσπαθήσουμε να βρούμε πού θα αποδώσουμε τελικά την αιτία θανάτου», σώνει και ντε!

Είναι μετά την ιατροδικαστική το εύρημα αυτό. Αναφέρει ότι σύμφωνα με τα βιβλία, σε μια ισχαιμία [...]. Η μοναδική βιβλιογραφία που έχουμε καταθέσει στο δικαστήριό σας, οποιαδήποτε άλλη κατάθεση του κ. Ευτυχιάδη είναι εκ του πονηρού και δολίως, χωρίς καμία αναφορά σε καμία βιβλιογραφία.

20/11/18 έχουμε την ιατροδικαστική, δυο ιστολογικές, ιατροδικαστική έκθεση κτλ. και τα στοιχεία τα οποία έχετε. Και βεβαίως εκείνοι που έχουν το βάρος της απόδειξης, οφείλουν να αποτυπώσουν το ιατρικό προφίλ ενός ανθρώπου που ήταν φορέας του AIDS(sic), αποδείχθηκε ότι είχε χρόνια βλάβη στο ήπαρ, είχαμε καταθέσεις μαρτύρων, είχαμε 23 κακώσεις, εκ των οποίων δύο τραύματα είναι συμβατά με πρόσκρουση σε επιφάνεια, γωνία τραπεζιού, 7 τραύματα είναι συμβατά με θλών όργανο, χέρια ή πόδια, αυτομάτως βγαίνουν τουλάχιστον 17 εκτός διαδικασίας, αλλά όλα αυτά συμβάλλουν. Έχει πολύ μεγάλη σημασία όμως, ότι από τις 7 κακώσεις, 2 τραύματα, το 1 και το 19, τρεις εκδορές, 4, 10, 14 και 2 εκχυμώσεις, το 4, 5, 6, το 4 και το 6 έχουν να κάνουν με το ένα χτύπημα, θα τις χαρακτήριζε ως ελαφρές σωματικές βλάβες.

Σε κάθε περίπτωση είναι προφανές ότι οι παραπάνω εκδορές δεν έχουν προκαλέσει τον θάνατο. Ακόμα δύο εκχυμώσεις έχουν προκληθεί από ανθρώπινα χέρια ή πόδια. Είναι στο κρανίο, δεν διαπιστώθηκαν κατάγματα. Δύο τραύματα έχουν προκληθεί από ανθρώπινα χέρια ή πόδια, είναι προφανώς τα βαθύτερα τραύματα, από θραύσματα υάλου, ακόμα κι αυτά δεν προκάλεσαν τον θάνατο που είναι πιο βαριά, στον αριστερό λοβό του εγκεφάλου και συμμετείχαν στην επέλευση του θανάτου.

Ο βρεγματικός λωβός, δεν εμπεριέχει κρίσιμα εγκεφαλικά κέντρα ώστε η πλήξη του να απειλεί τη ζωή.

Ξεχωρίζει την απόσταση των δύο σημείων στο χώρο, ελέγχει στην εστίαση και γενικά βοηθάει την αίσθηση του χώρου. Ακόμα και αν υπήρχε εγκεφαλική αιμορραγία εκεί, θα ήταν αδύνατον να επιφέρουν τον θάνατο. Στην ιατροδικαστική αναφέρεται ότι ο θάνατος επήλθε λόγω του μηχανισμού στρες συνεπεία πολλών τραυμάτων σώματος.

Δεν έχουν καμία σχέση με το σώμα. Δεν συνοδεύονταν από εσωτερικές κακώσεις, αυτά αποδεικνύονται ως μη θανατηφόρα.

Οι ιατροδικαστές Καλόγρησας και Μαρριανού αναφέρουν την αιτία θανάτου ως δια του αποκλεισμού. Δεν έχουν ληφθεί υπόψιν το υπόστρωμα της ανοσοεπάρκειας και της ηπατικής βλάβης. Πρέπει να αξιολογηθεί η εικόνα του το προηγούμενο βράδυ, η ύπαρξη της ιβουπροφένης, έχουμε τη συμπεριφορά με την ταμειακή μηχανή, με το μαχαίρι και τον πυροσβεστήρα και, φυσικά η ιατροδικαστική έκθεση, υπάρχει τεράστια απώλεια, δεν είναι δυνατόν σε ένα τέτοιο περιστατικό να μην ενημερώνονται ιατροδικαστές, όπως εδώ ξεκάθαρα αποτυπώθηκε, ανάφερε ότι παρατηρήθηκε στην καρδιά οίδημα. Και φυσικά κανείς δεν μας είπε το πραγματικό. Ποιος μηχανισμός προκάλεσε τις αλλοιώσεις που επέφεραν τον θάνατο; Η απάντηση είναι ότι δεν μπορούμε να το ξέρουμε με βεβαιότητα.

Αν και λειδωρήθηκε στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο, έχουμε 18 λεπτά όπου το στρες στον εκλιπόντα δεν προκλήθηκε από τη δράση των κατηγορουμένων αλλά από άλλο μηχανισμό. Στη χειρότερη των περιπτώσεων να δεχτούμε την υποβολιμαία κατάθεση του κυρίου Ευτυχιάδη. Η απάντηση όμως «δεν μπορούμε να ξέρουμε με βεβαιότητα»... Ιδιαίτερα σημασία έχει το συμπέρασμα του ιατροδικαστού Παντελεήμονος Αλεξάνδρου.

[...]

Ποια είναι η κ. Σπηλιοπούλου, δεν έχουμε κανένα παράπονο από εσάς, έχουμε παράπονο από την τύχη μας, γιατί δεν μπόρεσε να έρθει λόγω συμμετοχής σε παγκόσμιο συνέδριο.

[Προς την πρόεδρο] Μπορώ να έχω ένα διάλειμμα γιατί κουράστηκα; Είναι απάνθρωπο δηλαδή...

Πρόεδρος: Πρέπει να τελειώνουμε, κύριε συνήγορε.

Γλύκας: Κυρία πρόεδρε, έχω κι άλλα, κυρία πρόεδρε.

Πρόεδρος: Συνεχίστε, κύριε συνήγορε.

Γλύκας: Ένα δεκάλεπτο ζητάω, κα πρόεδρε.

Πρόεδρος: Σε πόση ώρα έχετε χρονομετρήσει ότι θα τελειώσετε, κύριε συνήγορε;

Γλύκας: Με επιφύλαξη μία ώρα.

Πρόεδρος: Λοιπόν, δέκα λεπτά διάλειμμα.

Το δικαστήριο διέκοψε για δεκάλεπτο διάλειμμα στις 13:59.

Συνέχιση της διαδικασίας 14:44

Πρόεδρος: Είμαστε έτοιμοι.

Παπαρρούσου: Κυρία πρόεδρε, έχετε κάποια πρόβλεψη για σήμερα;

Πρόεδρος: Δεν έχει τελειώσει ο συνάδελφός σας, μετά θα σας πούμε.

[Ο συνήγορος Γλύκας συνεχίζει την αγόρευσή του για την υπεράσπιση του κατηγορούμενου Χορταριά]

Γλύκας: Έχουν μια αξία ιδιαίτερη αξία τα όσα ανέφερε ο κ. Τσαντίρης σε σχέση με την υπαραχνοειδή αιμορραγία, αναφέρομαι στη σελ. 3... [διαβάζει από έκθεση]. Το λέμε αυτό για να διαπιστωθεί για ακόμη μια φορά, ότι η πραγματογνωμοσύνη του κ. Τσαντίρη, αυτό που εισφέρει εκείνος, είναι πολύ μακριά από αυτό που εισφέρει η κ. Μαρριανού και ο κ. Καλόγρης.

Άρα από τη μια μεριά έχουμε...

Πρόεδρος: [Παρεμβαίνει] Να διακόψουμε.

Διακοπή στις 14:48 για αδιευκρίνιστο λόγο.

Συνέχιση της διαδικασίας 14:50.

Πρόεδρος: Κύριε συνήγορε, έχουμε προβλήματα, δεν είναι όλα τόσο απλά. Τελειώνετε όσο μπορείτε. Θεωρούσαμε ότι σήμερα θα... Δεν έχουμε τον απεριοριστο χρόνο, και δεν είναι η μοναδική σημαντική υπόθεση που δικάζουν τα μέλη της σύνθεσης. Υπάρχουν ένορκοι που έχουν επαγγελματικές υποχρεώσεις, παρακαλώ τελειώνετε, δεν έχουμε άπειρο χρόνο.

Γλύκας: Σας καταθέτω τη Βασική Παθολογική Ανατομική, την τελευταία έκδοση, του Ρόμπινς, του 2020. Οφείλω να πω και να εισφέρω κάποιες σκέψεις που έχουν να κάνουν με το μήκος των χτυπημάτων.

Πρόεδρος: Μας τα έχετε προσκομίσει ήδη, τα έχουμε δει αυτά.

Γλύκας: Από την αναφορά την ιατροδικαστική, το εύρος των χτυπημάτων, η ανάλυση του κυρίου Καλόγρηνα είναι συνολικά 11 εκατοστά. Όσον αφορά το συμπληρωματικό του κ. Τσαντίρη, τα κυψελιδικά μακροφάγα είναι μη ειδικό εύρημα. Ναι μεν αναγνωρίζει το εύρημα ως μη ειδικό αλλά δεν λέει από πού προήλθε.

Σας μίλησα πριν όσον αφορά τον αιτιώδη σύνδεσμο. Πριν πάω στο μέρος της αγόρευσής μου που αφορά την άμυνα, θα σας εισφέρω αποφάσεις του ΑΠ [αναφέρει αποφάσεις]. Έχουν εισφέρει πολύ σημαντικά στοιχεία που έχουν να κάνουν με το θέμα του αιτιώδους συνδέσμου.

Δεν είναι άδικη η πράξη που τελείται σε περίπτωση άμυνας. Άρθρο 22 ΠΚ: «Άμυνα είναι η αναγκαία προσβολή του επιτιθέμενου στην οποία προβαίνει το άτομο, για να υπερασπισθεί τον εαυτό του ή άλλον από άδικη και παρούσα επίθεση που στρέφεται εναντίον τους».

Το αναγκαίο μέτρο της άμυνας κρίνεται από τον βαθμό επικινδυνότητας της επίθεσης, από το είδος της προσβολής που απειλείται, από τον τρόπο και την ένταση της επίθεσης και από τις υπόλοιπες περιστάσεις. Σχετική απόφαση του ΑΠ η 702/2016.

Το δικαίωμα της άμυνας στηρίζεται σε δυο αρχές: την προστασία των ατομικών εννόμων αγαθών και την προστασία της αυθεντίας της έννομης τάξης. «Αποτελεί όργανο άμεσης προστασίας [...]» έλεγε ο αείμνηστος Χωραφάς, ο δάσκαλος. Άμυνα υπέρ τρίτου είναι δυνατή εφόσον πρόκειται για έννομο αγαθό [...] ακόμα και όταν ο φορέας του δεν τη ζητήσει.

Στην προκειμένη περίπτωση ο Κωστόπουλος είχε εισέλθει στο κατάστημα με μαχαίρι. [...] Αρχικώς, κατά την παρουσία του κατηγορουμένου, προσπάθησε να αποκλιμακώσει την κατάσταση, ωστόσο ο Κωστόπουλος [...] προσπάθησε να εξέλθει οπλισμένος από αυτή. Αρχικώς προχώρησε σε λακτίσματα του υαλοπίνακα, όπως είχε χτυπήσει και προηγουμένως με το κεφάλι του [...] με αποτέλεσμα την προσβολή του έννομου αγαθού του κοσμηματοπώλη. Έτσι έδρασε σε καθεστώς άμυνας υπέρ τρίτου.

Καθίσταται σαφές πως ο Κωστόπουλος σκόπευε να επιτεθεί προς κάθε κατεύθυνση. Προέβη σε δυνατότητα να πλήξει τον διασώστη, ήταν οπλισμένος με μαχαίρι, ενώ με το τμήμα υάλου τριάντα εκατοστών προσπάθησε να επιτεθεί και στους παρευρισκόμενους.

Έχουμε το μεταίχμιο μεταξύ πραγματικής πλάνης, ενός υπάρχοντος λόγου άρσης του αδικού, και πλάνης περί το άδικο, διότι εάν τα περιστατικά τα λάμβανε ως αληθή, το άδικο θα αιρόταν. Η πράξη δεν καταλογίζεται στο δράστη, αν αυτός κατά το χρόνο τέλεσης της πράξης αγνοεί τα

περιστατικά που τη συνιστούν. Αν όμως η άγνοια αυτών των περιστατικών μπορεί να αποδοθεί σε αμέλεια του υπαιτίου, η πράξη του καταλογίζεται ως έγκλημα από αμέλεια.

Ο Κωστόπουλος δημιούργησε όλες εκείνες τις προϋποθέσεις ώστε να θεωρήσει ο κατηγορούμενος ότι [...]. Χωρούν οι προϋποθέσεις των διατάξεων για την πραγματική πλάνη. [Διαβάζει κατάθεση αστυνομικού Μιχαηλίδη] Να σημειωθεί πως το πλήθος απάντησε στον μάρτυρα ότι έγινε απόπειρα ληστείας. Προφανώς ο Κωστόπουλος ήταν επικίνδυνος, τόσο για τους αστυνομικούς όσο και για τους πολίτες [...] αντιστεκόταν σθεναρά... όταν μπήκε στο ασθενοφόρο ήταν ζωντανός, δεδομένης της αντίστασης που προέβαλε [...]. Η αντίληψη των μαρτύρων ήταν ότι τραυματίστηκε μόνος του. Ως προς την αντίληψη που είχε ο μάρτυρας αστυνομικός, έχει καταθέσει ότι ήταν σε κατάσταση αμόκ.

Ακολούθως υπάρχει η κατάθεση του αστυνομικού Κοτρίδη [διαβάζει]: «...όταν του έδιναν τις πρώτες βοήθειες, γύρισα πλευρά και κοίταξα, σηκώθηκε, είχε αρπάξει ένα μεγάλο τζάμι και με αυτό προσπάθησε να κάνει επίθεση προς εμάς και τον κόσμο».

Ο κύριος Κοτρίδης είδε τη στιγμή που τον περιέθαλπε ο διασώστης έσπασε το τζάμι, το άρπαξε και κινήθηκε προς τον ΕΚΑΒίτη [...] κατόπιν τον είδε να παραπατά και έπεσε πάνω σε ένα τραπεζάκι. Στην κατάθεσή του αναφέρει ότι ο εκλιπών έφερε σθεναρή αντίσταση προς τους αστυνομικούς.

Είναι προφανές ότι επρόκειτο για ένα τζάμι μήκους 30-40 εκατοστών [...] ικανού να επιτεθεί με ρώμη. Η δύναμη αυτή καταδεικνύεται και από την προσπάθεια χειροπέδησης, όπου χρειάστηκαν επτά αστυνομικοί για να πραγματοποιηθεί.

Ιδιαίτερη σημασία έχει και η κατάθεση του αστυνομικού Φάλκα [διαβάζει κατάθεση]. Ο μάρτυρας καταθέτει ότι η αντίσταση που προέβαλε ήταν σθεναρή, ότι όταν σηκώθηκε δεν ήταν ασταθής και πήγε να διαφύγει από τη δεξιά πλευρά του οδοστρώματος.

Τέλος έχουμε την κατάθεση του κ. Ασπιώτη [διαβάζει]

Σε κάθε περίπτωση η εντύπωση των αστυνομικών ήταν ότι ο Κωστόπουλος ήταν επικίνδυνος, και η ίδια αντίληψη είχε δημιουργηθεί και στους κατηγορούμενους.

[Από κοινό]: Τα ίδια και τα ίδια λες, άλλαξε κασέτα!

Πρόεδρος: Οι απρέπειες δεν είναι επιτρεπτές στο δικαστήριο!

Γλύκας: [...] Αναφέρομαι στη νομολογία που θα σας εγχειρίσω, κα πρόεδρε, [αναφέρει αποφάσεις του Αρ. Πάγου για άμυνα και νομιζόμενη άμυνα]

Ένας έτερος ισχυρισμός είναι η κατάσταση ανάγκης που αίρει τον καταλογισμό: «Δεν καταλογίζεται στον δράστη η πράξη που τελεί για να αποτρέψει παρόντα και αναπότρεπτο με άλλα μέσα κίνδυνο που απειλεί χωρίς δική του υπαιτιότητα το πρόσωπο ή την περιουσία του ίδιου ή οικείου του αν η προσβολή που προκλήθηκε στον άλλο από την πράξη είναι κατά το είδος και τη σπουδαιότητα ανάλογη με την προσβολή που απειλήθηκε». Τέτοιες περιπτώσεις αναγνωρίζει ρητά ο ΠΚ. Κρίνεται το άλλως δύνασθαι πράττειν, το ανθρωπίνως φευκτόν.

Ο λόγος για τον οποίο αποκλείεται στις περιπτώσεις δεν μπορεί να αποδώσει στο δράστη τη μομφή ότι δεν μπορούσε να πράξει διαφορετικά. Ο λόγος που αποκλείεται ο καταλογισμός είναι η σφοδρή ψυχική πίεση που τεκμαίρεται αμάχητα [...] αυτό όχι μόνο προβλεπεται από τη βασική αρχή του δικαίου «impossibilium nulla obligatio est» αλλά και από διατάξεις του ΠΚ.

Η διάγνωση του κινδύνου συνιστά ένα πιθανολογικό συσχετισμό, η μείζονα περιλαμβάνει έναν νομικό κανόνα ή ελάχιστο ορισμένα πραγματικά περιστατικά [...] Η ex post κρίση είναι ασύμβατη προς την έννοια του κινδύνου. Ο κίνδυνος είναι παρών όταν η αποτροπή του είναι δυνατή με άμεση ενέργεια, όταν η επέλευση της βλάβης επίκειται αμέσως αν δεν ληφθούν μέτρα προς αποτροπή του.

Ο κίνδυνος πρέπει να απειλεί το πρόσωπο ή την περιουσία τού πράττοντος ή κάποιου άλλου οικείου του προσώπου, έτσι προστατεύεται η ζωή, η σωματική ακεραιότητα και η υγεία. [...] Στην περιουσία υπάγεται κάθε μορφής ιδιοκτησία, η πνευματική, η κυριότητα, η νομή και κατοχή, ως έννομο αγαθό, αρκεί να πρόκειται για νομικό έννομο αγαθό. Ο νόμος προβλέπει ρητά πώς αίρεται ο καταλογισμός [...]

Ένα ιδιαίτερα σημαντικό ζήτημα που έχει συζητηθεί στην επιστήμη είναι το κατά πόσο μπορεί να υπάρχουν και άλλες περιπτώσεις ανθρώπινα μη φευκτού της υπαιτιότητας, δηλαδή τέτοιες ώστε η αφόρητη ψυχική πίεση που ασκείται στον δράστη, αίρει τον καταλογισμό. Αν τον καταδικάσετε, θα κρίνετε ότι δεν είχε συμβεί τίποτα.

Αν αποκόψουμε την δυνατότητα ευθείας αναγωγής στο μη φευκτό της υπαιτιότητας, θεμελιώνεται το αμάχητο τεκμήριο ψυχικής πίεσης. [...] Ο λόγος για τον οποίο το άρ. 32 αποκλείει τον καταλογισμό είναι η σφοδρή ψυχική πίεση και ότι αυτή προκάλεσε αιτιωδώς την αδυναμία του δράστη να πράξει διαφορετικά [...] Η άδικη πράξη που δεν εκφράζει εχθρικό προς το δίκαιο φρόνημα, κατά τον Μαγκάκη [...]

[...] Η επιθετική συμπεριφορά του θύματος έχει εκδηλωθεί πριν την είσοδό του στο κατάστημα. Παρακάτω, έχουμε άλλες καταθέσεις, που δε θα αναλύσω [διαβάζει καταθέσεις μαρτύρων ΞΔ, Χ.]

Πώς και με ποια άλλα μέσα θα μπορούσε να αποτρέψει ο κατηγορούμενος την απειλή για τη ζωή του; «Αν δεν τον είχαν σταματήσει θα είχαμε σίγουρα θρηνηήσει άλλο θύμα» λέει ο ΧΒ...

[Από κοινό]: Έλεος! [σχόλια]

Γλückας: Δεν τα λέω εγώ, ο ΧΒ! [Επαναλαμβάνει] «Αν δεν τον είχαν σταματήσει θα είχαμε σίγουρα θρηνηήσει κι άλλο θύμα».

Η πρόθεση του Χορταριά ουδέποτε ήταν να προκαλέσει βαριά σωματική βλάβη στο θύμα [...] Ταυτόχρονα έφτασε στο σημείο διασώστης του ΕΚΑΒ [...] Εν κατακλείδι, τόσο από τις μαρτυρικές καταθέσεις, όσο και από την ακροαματική διαδικασία, κατέστη σαφής η επικινδυνότητα του δράστη, και η εμπλοκή ώστε να μην κινδυνέψει άμεσα κάποιος από τους παρευρισκόμενους. Η πράξη αυτή ανάγεται στο αίσθημα αλτρουισμού που τον διακατέχει, από τις επαναλαμβανόμενες κλοπές και ληστείες που γινόντουσαν στην περιοχή.

Παρ' όλη αυτή την προσπάθεια αποκλιμάκωσης, και ενώ έμοιαζαν όλα να είχαν τελειώσει, η επικίνδυνη συμπεριφορά του θύματος δεν σταμάτησε εκεί. [Διαβάζει κατάθεση διασώστη Τ.Ε.]

Από τις καταθέσεις γίνεται αντιληπτή η κατάσταση στην οποία βρισκόταν ο Κωστόπουλος. Πέραν του γεγονότος ότι ήταν αδύνατη η επικοινωνία μαζί του, η κατάσταση αυτή διαδραμάτισε πρωτεύοντα ρόλο. Και οι τέσσερις έκαναν λόγο για αιφνίδια μεταβολή της συμπεριφοράς του. Και φυσικά την προσπάθεια να μαχαιρώσει με το μεγάλο γυαλί τον διασώστη Τ.Ε., το ίδιο κατέθεσε και ο Κ.

Ένας έτερος ακόμα κίνδυνος, πήρε ένα κομμάτι γυαλί και άρχισε να κυνηγάει περαστικούς. Βάσει των μαρτυρικών καταθέσεων, κρίθηκε η αθωότητα των αστυνομικών. Αμφότεροι οι αστυνομικοί έκαναν λόγο για ενδείξεις ληστείας. Κατατείνοντας στο συμπέρασμα ότι το σήμα που έλαβαν επρόκειτο για ληστεία.

Ειδικότερα βάσει της από [...] έκθεσης αποτύπωσης και αντιπαραβολής, διαπιστώνεται ότι εντοπίστηκαν κηλίδες καστανέρυθρες, [...] Ο Χορταριάς παρευρέθηκε εκεί με μοναδικό σκοπό να βοηθήσει την κατάσταση. Βρέθηκε μπροστά σε μια κατάσταση επικίνδυνη [...] Ο κίνδυνος ήταν άλλως αναπότρεπτος.

Είναι επομένως η τέλεση της πράξης αυτής μια αναγκαστική επιλογή. Η κατάσταση ανάγκης εδράζεται και στην αρχή της επιείκιας και στο ένστικτο της αυτοσυντήρησης. Η άδικη πράξη του δράστη συγχωρείται από το δίκαιο, καθώς [...] κάτω από τις περιστάσεις υπό τις οποίες τελείται, και έτσι δεν μπορεί να καταλογιστεί. Νομιζόμενη κατάσταση ανάγκης, που συνιστά περίπτωση πλάνης λόγω αποκλεισμού του καταλογισμού, δεν μπορεί να επιληφθεί στο πλαίσιο του άρ. 32, ούτε του άρ. 25 ούτε στα πλαίσια της πλάνης περί το άδικο. Η κρατούσα, στη νομική, άποψη είναι ότι συνιστά έναν ιδιότυπο λόγο αποκλεισμού του καταλογισμού. Κατά μια άποψη ο αποκλεισμός του καταλογισμού πραγματοποιείται [...] κατ' άλλη άποψη υποστηρίζεται ότι για την άρση του καταλογισμού απαιτείται εκτός από αδυναμία του δράστη και αδυναμία αποφυγής εξαιτίας πίεσης της πράξης καθ' εαυτή.

Ο Ζαχαρίας Κωστόπουλος στην προσπάθειά του να διαφύγει κρατώντας μαχαίρι, κατέστη επικίνδυνος για τη ζωή του κατηγορουμένου και παρευρισκόμενων πολιτών. Σε καμία περίπτωση δεν γνώριζε ο κατηγορούμενος ότι το θύμα είχε υποστεί τραυματισμούς και ακόμα και σε αυτή την περίπτωση έκανε τα πάντα για να τον προστατεύσει.

Οφείλω να πω – και διαφοροποιούμενος σε σχέση με τα στοιχεία – εάν μπορεί να αποτυπωθεί κάτι στον Χορταριά, είναι μία κλωτσιά, δεν υπάρχει καμία άλλη, θέλω να το δείτε, ζητώ να το δείτε, και με βάση την παραπομπή που σας κάνω, δευτερόλεπτο - δευτερόλεπτο. Οφείλω να διαφοροποιηθώ από δυο πράξεις που δεν είναι δικές μας, από το πέταγμα της πέτρας και από την τελευταία πράξη που έχει διαπιστωθεί, το τελευταίο χτύπημα που λέει ο κύριος Τσαντίρης, το οποίο δεν αποτυπώνεται ούτε καν στην έκθεση για τον βρεγματικό λοβό. Επίσης, σας είπα και πριν, κυρία πρόεδρε, και κλείνω σιγά - σιγά [πίνει νερό]. Ξέρω ότι δεν με συμπαθούν πολλοί εδώ μέσα, το ξέρω πολύ καλά... λογικό, λογικό.

[Μουρμουρητά από το κοινό]

Γλύκας: [Συνεχίζει] Κυρία πρόεδρε, κοιτάξτε, σας είπα και πριν ότι ο Αθ. Χορταριάς είναι ένας άνθρωπος που το καταφύγιό του είναι η ελληνική δικαιοσύνη. Παρακολούθησε όλη τη διαδικασία και δεν είναι σε καμία περίπτωση ο άνθρωπος που προκαλεί. Προεκλήθη κατ' επανάληψη, έχω δει

και ανακοινώσεις, δυστυχώς όχι και από πολίτες, που έχουν σχέση με την υπόθεση, διαβάζω εδώ ότι «είναι βαθιά πολιτική δίκη», ότι «συγκρούονται δύο κόσμοι», είναι αναρτήσεις επίσης... Κάποια στιγμή την πλήρωσα κι εγώ, «κι αυτός και η ένωση της οποίας είναι πρόεδρος», όπως επίσης αλλά και άλλες αναρτήσεις της ίδιας συναδέλφου, «τιμώντας τον κόσμο που ήρθε να παρακολουθήσει», «θέλετε να έρθετε να ακούσετε πώς σκοτώνουν;» Αναρτήσεις που είναι πέραν των βασικών, αν το θέλετε, και υπάρχει και η δίκαιη αντίδραση του Αθ. Χορταριά για να διερευνηθούν τα αδικήματα... για διέγερση σε τέλεση αδικημάτων.

Όταν καλείς τον κόσμο για να απολογηθεί ο κατηγορούμενος αυτό χρήζει διερεύνησης και δεν τιμά καθόλου την έννομη τάξη. Επειδή, λοιπόν, η άλλη πλευρά έχει ακολουθήσει ένα δρόμο διαφορετικό, επιβολής στη δικαιοσύνη, είμαι σίγουρος ότι δεν θα τα καταφέρει. Εμείς έχουμε κάτι άλλο. Το καταφύγιό μας είναι η ελληνική δικαιοσύνη και η καταδίκη του κυρίου Χορταριά θα είναι ήττα της ελληνικής δικαιοσύνης.

Με όλες αυτές τις σκέψεις τον παραδίδω στην κρίση σας και ζητώ την απαλλαγή του για λόγους που έχουν να κάνουν με το δίκαιο, με τον νόμο και την ηθική.

Είχα δεσμευτεί την τοποθέτησή μου να την έχω γραπτώς και να συμπεριληφθεί στην απόφαση και θέλω να παρακαλέσω το σύνολο του δικαστηρίου, και αυτό που με άκουσε και αυτό που δεν με άκουσε...

Πρόεδρος: Όλοι σας ακούσαμε! Αδικείτε τη σύνθεση, όλοι σας ακούσαμε!

Γλύκας: Ένα μέλος δεν με κοιτούσε καν. Να σας παρακαλέσω το εξής: Αν το αποτέλεσμα δεν είναι το ευκαίο για την υπεράσπιση, θα υπάρχουν ζητήματα ισχυρισμών κλπ. Προφανώς υπάρχουν πολλά ζητήματα, αύριο έχουμε μια άλλη αγόρευση, πολύ σημαντική... Θα παρακαλέσω να μην δοθεί σήμερα απόφαση.

[Από το κοινό]: Επτά ώρες μιλάτε!

Πρόεδρος: Ποιοι είστε εσείς που μιλάτε, με ποιο δικαίωμα; Και ποιος σας είπε ότι μπορείτε να μιλάτε μέσα στο δικαστήριο; Αν έχετε βαρεθεί και κουραστεί, η πόρτα είναι ανοιχτή.

Γλύκας: Και επειδή πρέπει να αναπτύξουμε ισχυρισμούς, το δικαστήριο θα αποφασίσει, θα φτάσουμε πολύ αργά και πρέπει να προετοιμαστώ για άλλη αγόρευση αύριο.

Πρόεδρος: Διακόπτουμε για να δούμε τι θα γίνει.

Το δικαστήριο διακόπτει 16:00, μετά την ολοκλήρωση της αγόρευσης Γλύκα, για να συσκευηθεί για τον προγραμματισμό της υπόλοιπης διαδικασίας.

Συνέχιση της διαδικασίας: 16:07

Πρόεδρος: Δυστυχώς δεν μπορούμε Ιούνιο. Πάμε Ιούλιο, 10/7, ημέρα Τετάρτη, στην αίθουσα Δ120Γ.

[Ένταση από το κοινό]

Ελένη Κωστοπούλου: Έλεος! Δεν αντέχουμε άλλο, κάντε αυτό που πρέπει!

[Από το κοινό]: Αίσχος! [Ένταση]

[Αστυνομικοί πλησιάζουν τη μητέρα του θύματος]

[Από το κοινό]: Κάντε πιο πέρα, μην την πλησιάζετε!

[Φωνές]: Η Ζάκι ζει, τσακίστε τους ναζί / Στην Ομόνοια δεν έγινε «ληστεία», μπάτσοι και αφεντικά κάναν δολοφονία

Εν μέσω έντασης για την εκ νέου καθυστέρηση της διαδικασίας, η έδρα αποχώρησε στις 16:12.

Η έδρα διέκοψε στις 16:12 για την επόμενη δικάσιμο, την Τετάρτη 10 Ιουλίου 2024, οπότε αναμένεται η απόφαση του δικαστηρίου.